

'Ασ' Όλα

Τὸ Σῦμβολόν μας : ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

Τίμημα ἐγγραφῆς ἑξαμήνου
Διὰ τὴν Τουρκίαν Γρ. 10
„ τὸ ἔξωτερικόν Φρ. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

⇒ ΓΡΑΦΕΙΑ ⇐
Γαλατᾶ, Πεντητοπάζαρον, Σαατῆ Χάν, 16.

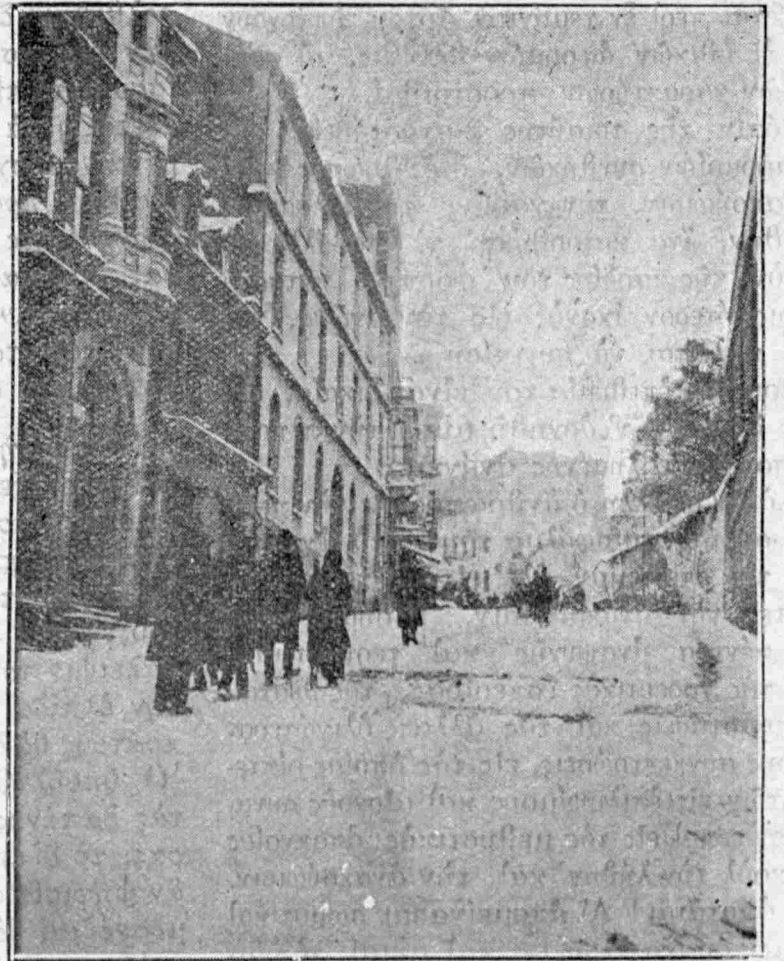
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΑΡ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Τὸ φύλλον ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους παρ. 20.
Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὰς ὑπο-
γραφὰς τοῦ διευθυντοῦ καὶ διαχειριστοῦ.

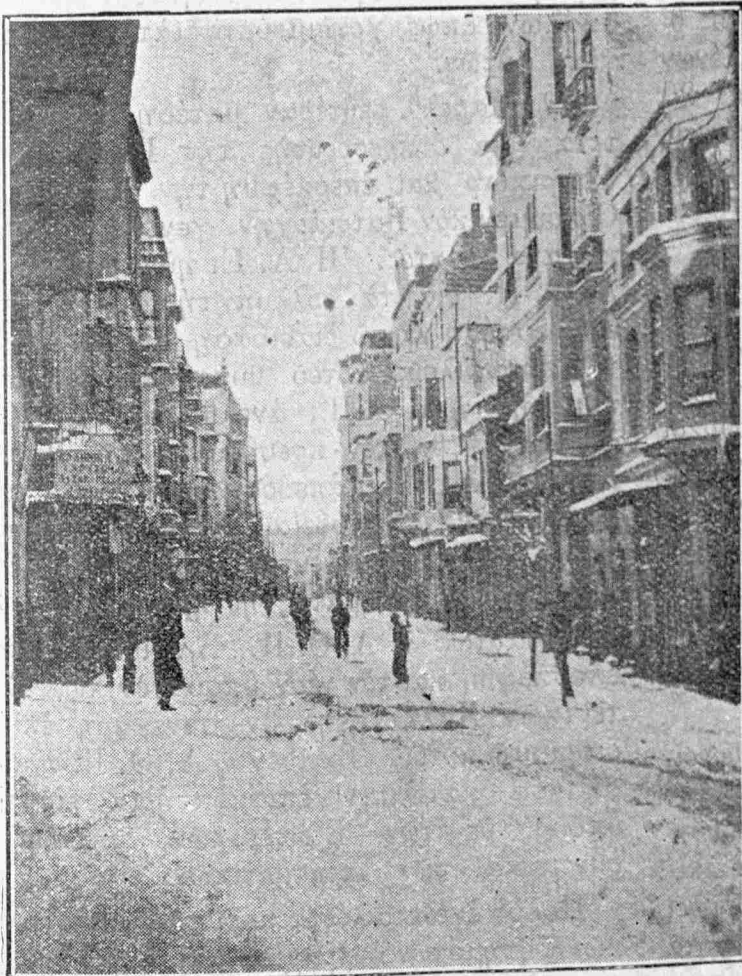
Ο ΧΕΙΜΩΝ ΤΟΥ 1911

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΙΟΝΟΣΚΕΠΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Φωτογράφος Π. ΠΡΙΝΤΖΗΣ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ: ΤΙΡΙΓΓ - ΓΑΛΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

Η ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΙΣ

— Βάσανα και ταλαιπωρία, θλίψεις και δάκρυα είναι ὁ βίος μας, ἀκούω ὅλους νὰ λέγουν, ὅταν, κουρασμένοι ἀπὸ τὸν ἡμεροῖσιον ἀγῶνα τῆς ζωῆς, μεμωλωπισμένοι ἀπὸ τὰς αἰωνίας συγκρούσεις, πίπτουσι βαρεῖς εἰς τὸ κάθισμα τοῦ καφενεῖου ἢ εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ἀνακλίντρου τοῦ δωματίου των.

Δὲν σκέπτομαι νὰ διαψεύσω τὴν κρίσιν των, καίτοι μοὶ φαίνεται βαρεῖα καὶ υπερῶσαν αὐστηρά. Ὁ βίος πραγματικῶς ἔχει τὰς ὀδύνας καὶ τὰς ταλαιπωρίας του· ἐκτὸς τοῦ ἐκνευριστικοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος κραταιότατα συνάπτεται περὶ ἓν τεμάχιον ἄσπου, ὑπάρχουν καὶ αἱ ἐξ ἠθικῶν ἀφορμῶν θλίψεις, αἱ αἰώνιαι τῶν χαρακτήρων προστριβαί.

Κατόπιν τῆς τοιαύτης καταστάσεως καὶ τῶν παρομοίων συνθηκῶν, ὁ ἄνθρωπος ζητεῖ τὴν ἀνακούφισιν, τὴν χαράν, τὸ βάλαμον, τὴν λήθην, ἵνα κατορθώσῃ ν' ἀποβάλλῃ τὸ θλιβερὸν τῆς καρδίας του φόρτιον, καταστῆ δὲ περισσότερον ἱκανὸς εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον καλεῖται νὰ συνεχίσῃ.

Ἡ τοιαύτη ἐπιθυμία του εἶναι δικαία, οὐδεὶς δὲ δύναται ν' ἀρνηθῆ αὐτῷ τὴν πλήρωσιν τόσον ἐπιβεβλημένης ἀνάγκης.

Ἄλλὰ ἂν σφάλῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν περὶστασιν αὐτήν, τὸ σφάλμα του αὐτὸ ἔγκειται ὄχι εἰς τὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλ' εἰς τὸν τρόπον, δι' οὗ ζητεῖ τὴν ἀνακούφισιν. Ἐδημιούργησε πολλὰ κέντρα ἀναψυχῆς καὶ τερψιθυμίας, ἔφευρε τὰς χορευτικὰς ἐσπερίδας, τὰς θεατρικὰς παραστάσεις καὶ τὰς ἄλλας ὀλιγώτερον εὐφήμους συγκεντρώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὀπίσκει, ζητῶν εἰς ἐπιληψίμους καὶ αἰσχροὺς συναναστροφὰς καὶ εἰς τὰς μεθυστικὰς ἀποπνοίας τοῦ ἀλκοὸλ τὴν λήθην καὶ τὴν ἀνακούφισιν. Πόσον ἀπατάται! Αἱ ἀπομείνας σωματικαὶ δυνάμεις του ἐξαντλοῦνται καὶ αὐταί, τὸ ἠθικὸν ταμεῖον τῆς καρδίας βαθμηδὸν κενοῦται καὶ τὴν ἐπαύριον, ὑλικὸν καὶ ἠθικὸν ναυάγιον, φέρεται εἰς τὰς πνοὰς τοῦ κοινωνικοῦ ἀνέμου, ἀνίκανος ὄχι πλέον νὰ δράσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ στηριχθῆ ὄρθιος.

Θ' ἀδικήσωμεν τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἂν εἰς αὐτὸν ἀποδώσωμεν ὅλα τὰ ναιῖγια ταῦτα. Ὅχι! Ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ οἱ σίντροσοὶ του περισσότερον ὄλων τῶν ἀγῶνων, τοὺς ὁποίους ἀντίκουζαν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ εἰς τὰ πελάγη, ἐφοβήθησαν τὸ ἄσμα τῶν Σειρήνων, αἱ ὁποῖαι ὑπέσχοντο μὲ τὴν λιγυρὰν φωνήν των τὴν ἐκ τῶν δεινῶν ἀνακούφισιν.

Αἱ Σειρήνες τῆς ἀρχαιότητος δὲν ἀπέθανον, ὡς ἀναφέρει ὁ μῦθος, ἀλλὰ μετεμορφώθησαν εἰς τὴν ἐποχὴν μας, περισσότερον ἀπειλητικαὶ καὶ ὀλιγώτερον φιλόανθρωποι. Ἡ κραιπάλη, ἡ ἐκδιαίτησις, αἱ ἀνειμένα συναναστροφαὶ καὶ ὅλα τὰ συναφῆ εἰς αὐτὰς θεάματα, ποτὰ καὶ ἀκούσματα, εἶναι αἱ Σειρήνες τῆς σήμερον, αἱ ὁποῖαι ὑπόσχονται τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴν χαράν, πλὴν δίδουσι τὸ βάρος καὶ τὴν ὀδύνην.

— Ἄλλὰ ποῦ εἶναι λοιπὸν δυνατόν, ἴσως ἤθελέ τις μ' ἐρωτήσῃ, νὰ εὔρη κάποιαν χαράν, ποιάν τινα ἀνακούφισιν;

— Ὁ χῶρος τῆς παρουσίας στήλης μὲ ἀναγκάζει ν' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΛΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἔληξεν; οἱ μὲν, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Μ. Βεζύρου ἀνάληψιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Δημοσίων ἔργων καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνάληψιν τοῦ τῆς Παιδείας, δὲν διαστάζουσι ν' ἀπαντήσωσι: — ναί. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν περισσότεραν σημασίαν εἰς τὰ ἡμίμετρα ταῦτα. Ἡ παράτασις τῆς κρίσεως καὶ ἡ δι' ἡμιμέτρων ἀποσώδησις γενικῆς τοιαύτης δεικνύει ἀδυναμίαν τῆς πλειοψηφίας καὶ τὰς ὑφισταμένας εἰς τὸ κόμμα διαφωνίας, σχετικῶς πρὸς τὰ ὑποδειχθησόμενα πρόσωπα.

Ἡ Βουλὴ ἐν τούτοις ἐργάζεται τὴν παρελθούσαν δευτέραν μετὰ συζήτησιν ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τῆς Γερουσίας, ὅπως αὕτη ἐξ ἴσου μετὰ τῆς Βουλῆς δικαιούται πρώτη νὰ ἐξετάζῃ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑποβαλλόμενα νομοσχέδια. Ἡ πλειοψηφία, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ πρότασις, 139 κατὰ 35, καὶ οἱ ἐκφωνηθέντες λόγοι, κατέδειξαν τὰς ἐπικρατούσας γνώμας παρὰ τοῖς βουλευταῖς ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀνωτάτου τούτου νομοθετικοῦ σώματος καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἡ βουλὴ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐπελήφθη καὶ τῆς ἐξετάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Δζαβίτ βέης εἰς δύο συνεχεῖς συνεδρίας ὡμίλησε περὶ τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ κράτους, περὶ τῶν μέτρων, ἅτινα θὰ λάβῃ πρὸς κάλειψιν τοῦ ἐλλείμματος καὶ τέλος ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ταχέως ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους θὰ δυνηθῆ νὰ κλείσῃ χωρὶς ἔλλειμμα. Ὁ ὑποβληθεὶς προϋπολογισμὸς ἀναδιβάζει τὰς δαπάνας εἰς 35 περίπου ἑκατομμύρια λίρας, τὸ δ' ἐπ' αὐτοῦ προβλεπόμενον ἔλλειμμα, ἂν ψηφισθῶσιν ἐννοεῖται τὰ προτεινόμενα νομοσχέδια, θὰ ὑποβιβάσθῃ εἰς 1 ἑκατομ. Ἐν τούτοις τὸ ἔλλειμμα τοῦ λήγοντος ἔτους θ' ἀνέλθῃ εἰς 9 ἑκατομμ. συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν. Διὰ τὸ ἐξ 20 περίπου ἑκατομμυρίων χρέος ἢ Κυβερνήσις σκέπτεται νὰ ἐκδώσῃ ὁμολογίας πρὸς κάλυψιν αὐτοῦ.

✦

Συνεχεῖς καὶ αἱματηραὶ συγκρούσεις ἔλαβον χώραν εἰς τὰ ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα καθ' ἃς ἐφρονεύθησαν 2 εὐζωνοὶ, συνελήφθησαν ἕτεροι καὶ ἐφρονεύθησαν δύο Τουρκοὶ στρατιῶται. Ἐπὶ τῶν ἐπεισοδίων τούτων ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλεξανδρόπουλος ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ριφαὰτ πασᾶ, ὅστις καὶ ὑπεσχέθη νὰ προβῆ εἰς ἀνακρίσεις καὶ τιμωρίαν τῶν ἐνόχων.

✦

Αἱ ἐξ Ἰμενῆς εἰδήσεις δὲν εἶναι ἄφθονοι. Μικραὶ τινες συγκρούσεις ἠγγέλθησαν τὴν παρελθ. ἐβδομάδα, τελευταῖον δὲ ὅτι ὁ συνταγματάρχης Ριζᾶ βέης μὲ 6 τάγματα ἐξεκίνησε κατὰ τῆς Μεναχῆ καὶ ὅτι ἐν τῇ πολει ταύτῃ περὶ τοὺς ὄπαδους τοῦ Ἰμάμη Γιαχγιᾶ συνεκεντρώθησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι στασιασταί.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης οἱ σεβ. μητροπολίται Θεσσαλονίκης, Σερρών, Δράμας, Βεζενῶν, Μελενίκου ὡς καὶ ὁ ἐπίσκοπος Πολιανῆς κ. Φώτιος διὰ γραμμάτων καὶ τηλεγραφημάτων αὐτῶν πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα κατήγγειλαν ὅτι αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαί, παρὰ τὸν περὶ Ἐκκλησιῶν Νόμον, παρέδωκαν εἰς τοὺς Βουλγάρους ἐκκλησίας καὶ σχολὰς ἀνηκούσας εἰς τὰς ἑλληνορθόδοξους κοινότητας, ἐπιδικασθεῖσας ὡσαύτως ὑπὲρ αὐτῶν καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ Ἐκκλησιῶν Νόμου.

Τὸ τηλεγράφημα τοῦ ἐπισκόπου Πολιανῆς, τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Θεσσαλονίκης, βαθυτάτην ἰδίᾳ προῦξένησε κατάπληξιν καὶ λύπην εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κύκλους τοῦ Φαναρίου. Οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐπῆλθε παράδοσις ἐκκλησίας ὑφ' οὗς ὄρους συνετελέσθη αὕτη ἐν Δοϊράνῃ. Ἴδου τί συνέβη: Ὁ ὑποδιοικητῆς Δοϊράνης, μεταβὰς ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἑκατοντάρχου καὶ ἐνόπλου δυνάμεως εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἣτις σημειωτέον οὐδέποτε διεφιλονεικήθη εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, συναθροίσας δὲ ἰδίᾳ χειρὶ πάντα τὰ ἱερὰ σκεύη τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, τὰ παρέδωκεν εἰς τοὺς Ἑλληνας, τὴν δὲ ἐκκλησίαν εἰς τοὺς Βουλγάρους!

Συνεπεῖα πάντων τούτων, ἐνεκρίθη ὅπως γένηται ὑπόμνημα, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἀπαριθμηθῶσιν αἱ μέχρι τοῦδε εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καταγγελλθεῖσαι τοιαῦται παραβιάσεις. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο θὰ ἐπιδοθῆ ἀκολούθως εἰς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τοῦ σχετικοῦ πατριαρχικοῦ τακριρίου.

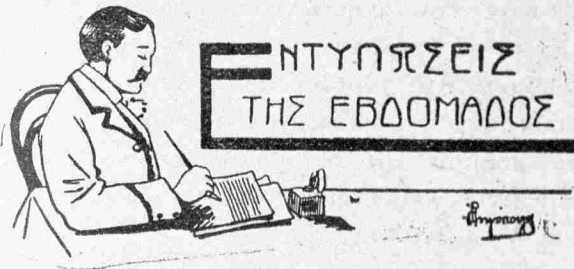
Τὸ ὑπουργεῖον διὰ τεσκερὲ αὐτοῦ ζητεῖ ὅπως τὸ Πατριαρχεῖον ἀποστείλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν διδασκάλων, ὅπως χρησιμεύσῃ διὰ τὴν στρατολογίαν αὐτῶν.

Τὴν παρελθ. δευτέραν μετέβη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὁ πρεσβευτῆς τῆς Ρωσίας κ. Ν. Τσαρικὼφ καὶ ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, γενόμενος τιμητικώτατα δεκτός. Ἡ Α. Θ. Π. ἠὺχαρίστησε τὴν Α. Θ. Π. διὰ τὰ συλλυπητήρια, τὰ ὁποῖα εὐηρεστήθη νὰ τῷ διαβιβάσῃ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦς αὐτοῦ θυγατρὸς. Τὴν μεθεπομένην ἡ Α. Θ. Π., ἀνελθούσα εἰς Πέραν ἀντεπεσκέφθη τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ρωσίας. Εἰς τὴν Α. Θ. Π., ἀπεδόθησαν μεγάλαι τιμαὶ ἐν τῇ ρωσικῇ πρεσβείᾳ, κατὰ δὲ τὴν μετὰ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ πρεσβευτοῦ συνδιάλεξιν ἐθίγησαν πλείστα ζητήματα τῆς ἡμέρας.

Ὁσαύτως ἡ Α. Θ. Π. τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐπεσκέφθη καὶ τὸν νέον ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν Χαλήλ βέην, ὃν συνεχάρη ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτοῦ. Ἐκεῖθεν ἡ Α. Θ. Π. ἀναχωρήσασα κατέλιπεν ἐπισκεπτήρια εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τῶν μητροπολιτικῶν ζητημάτων Δυρραχίου καὶ Τυρολόης, τῆς πλειοψηφίας ὑποστηριζούσης τὴν μετάθεσιν τῶν μητροπολιτῶν τούτων.

Γ. Σ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΜΑΣ

Με τὸ ἀνά χεῖρας φύλλον συμπληροῦται ὁ πρῶτος τόμος τοῦ «*Ἀπ' Ὅλα*» καὶ ἐν ταύτῳ μία ἑξαμηνία, ἀφ' ὅτου ἡ Ἐπιθεώρησις αὕτη εἶδε τὸ φῶς.

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς περιόδου ταύτης δὲν ἔχομεν σκοπὸν, βέβαια, νὰ κρούσωμεν τύμπανα οὔτε νὰ τονίσωμεν ἐπινίκια ἄσματα. Ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ χαράξωμεν μερικὰς γραμμάς, δίδοντες τὴν ἀρμόζουσαν σημασίαν εἰς τὸ γεγονός καὶ ὁμιλοῦντες ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τούτου διὰ τὸν πρὸ ἡμῶν δρόμον τοῦ μέλλοντος.

Ὁ ἐρευνῶν ἐπισταμένως τὰ ἐκδοθέντα 26 φύλλα τοῦ τόμου τούτου, ὁ ἀναφυλλίζων τὰς σελίδας του, βεβαίως θέλει ἰδεῖ, ἂν μὴ τι ἄλλο, μίαν διηνεκὴ καὶ ζωηρὰν προσπάθειαν, ὅπως ἐκπληρώσωμεν τὸ πολυμερὲς καὶ εὐρὸν πρόγραμμα, ὅπερ εὐθὺς ἀμέσως ἐπηγγέλθημεν.

Ὁμολογοῦμεν, βέβαια, πρῶτοι ἡμεῖς, ὅτι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐπιτελέσωμεν καθ' ὅλοκληρίαν ὅ,τι ὑπεσχέθημεν, οὐδαμῶς δ' ἀξιούμεν ὅτι τὸ παρελθὸν ὑπῆρξεν ἢ πραγματοποίησις τοῦ ὀνείρου μας.

Ὅχι, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται. Οὔτε ὁ χρόνος μᾶς ἑξαμηνίας, οὔτε αἱ συνθήκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ἀρτιπαγῆ ἑλληνικὰ ἔργα, εἶναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ μᾶς παράσχωσιν ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην εὐκολίαν, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ἐνσαρκώσωμεν τὸ ἰδανικόν μας.

Ἐπὶ τὰς πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιγραφῶσι δι' ὀλίγων γραμμῶν, ἐν δ' ἑξ αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ ἀλληλουχία τῶν διηνεκῶν ἀγώνων, τῶν συνεχῶν μόχθων, τῆς αἰωνίας πάλης καὶ τῶν ἀτελευτήτων κωλυμάτων, τὰ ὁποῖα συναντᾷ τις ἐν τῇ ἐκδόσει μᾶς ἐπιθεωρήσεως καὶ δὴ ἐπιθεωρήσεως, ἐχούσης ὡς σύμβολον δι' ὀλίγων γραμμῶν καὶ χρημάτων νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς **πολλά**.

Εἷς μακρὸς δρόμος μετ' ἐμποδίων, σκολιὸς ἄμα καὶ ἀνώμαλος, εἶναι ὁ δρόμος, τὸν ὁποῖον διανύουν αἱ ἑλληνικαὶ ἐκδόσεις κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ζωῆς των.

Δὲν θέλομεν νὰ ἐκταθῶμεν ἐπ' αὐτῶν περισσότερον· φθάσαντες εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν τοῦ δολίχου, ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ λησμονήσωμεν τὰς θυσίας καὶ τὰ κωλύματα τοῦ παρελθόντος· ἂν δὲ ἀνεφέρομεν περὶ αὐτῶν, ἐπράξαμεν τοῦτο διὰ νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὸν εὐμενῆ ἀναγνώστην, ὅτι παρόμοια ἔργα δὲν εἶναι εὐχερῆ ἐγχειρήματα καὶ ὅτι ἡ ἐπιεικεία του εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις εἶναι ταυτόσημος πρὸς τὴν δικαιοσύνην.

Καὶ τῆς ἐπιεικειᾶς ταύτης κανχόμεθα ὅτι ἐτύχομεν ἀφθόνου παρ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον ἀνά χεῖρας τὸ φύλλον.

Σύμψας ὁ ἐγχώριος τύπος μὲ τὰς εὐμενεστεράς τῶν κρίσεων ὑπεδέχθη καὶ ἐνεθάρρυνε τὸ ἔργον μας, ὁλόκληρος ἡ ὁμογενὴς κοινωνία

ἔσπευσεν ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τῆς αὐτοκρατορίας νὰ ἐπιβραβεύσῃ τὰς προσπάθειάς μας, πληροῦσα τοὺς καταλόγους τῆς Ἐπιθεωρήσεως διὰ χιλιάδων ὄλων ἐγγραφῶν, τὰ συγχαρητήρια δὲ γράμματα, τὰ ὁποῖα πυκνότερα λαμβάνομεν, δροσίζουσιν ἡμᾶς ἠθικῶς διὰ τῆς μᾶλλον πολυτίμου δρόσου, ἣτις παρέχει τὴν ἀνακούφισιν ἐν ταύτῳ καὶ τὸ θάρρος.

Πρὸ τῆς τοιαύτης ὁμοθυμῶν συμπαθείας, αἰσθανόμεθα ἡμᾶς αὐτοὺς συγκεκινημένους μυχιαίτατα καὶ τὸ συναίσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης πληροῦν τὴν καρδίαν μας.

Ἡ εὐγνωμοσύνη ἡμῶν εἶναι ὄντως ἀπερίγραπτος, ἐν τούτοις θὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὴν ἐξωτερικεύσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι.

— Ἀλλὰ πῶς;

— Αὐτὸ προτιθέμεθα ν' ἀναπτύξωμεν.

Ἐν πρώτοις ὀφείλομεν εὐθύς ἀμέσως νὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν θὰ μεταβάλωμεν τὸ πρόγραμμά μας — τοιαῦται μεταβολαὶ οὐδέποτε συντελοῦσιν εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου — τοῦναντίον θὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐν συνόλῳ ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ. Προλαβόντως εἰργάσθημεν καὶ κατηρτίσαμεν, συμφάτως πρὸς τὰς ὑποσχέσεις ἡμῶν, πίνακα καὶ πρόγραμμα ὄλων τῶν θεμάτων, τῶν ὁποίων θὰ ἐπιληφθῶμεν, ἐκανονίσσαμεν δὲ τοιοῦτοτρόπως τὴν ταξιδίτησιν τῆς ὕλης, ὥστε κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ β' τόμου τὰ 45 εἶδη αὐτῆς ν' ἀντιπροσωπεύωνται εὐρύτατα εἰς τὰς στήλας τῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Ἡ σύνταξις τῶν ἐπιστημονικῶν, κοινωνιολογικῶν καὶ τεχνικῶν θεμάτων ἀνετέθη εἰς εἰδικοὺς συνεργάτας, οὕτως, ὥστε ἐν συνόλῳ τὸ «*Ἀπ' Ὅλα*» ν' ἀποτελῆ μίαν εὐρυτάτην καὶ σοβαρὰν ἐγκυκλοπαιδείαν, μεταδίδουσαν ὅ,τι καλόν, ὅ,τι ὡραῖον, ὅ,τι τερπνόν, ὅ,τι ὀφέλιμον.

Ἡ ἐκλογή τῆς ὕλης θὰ εἶναι ἐπιμελεμένη, διδασχθέντες δὲ ἐκ τοῦ παρελθόντος, θέλομεν προβῆ εἰς πολλὰς ἄλλας βελτιώσεις καὶ μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας οἱ ἀναγνώσται θὰ δυνηθῶσι δεόντως νὰ ἐκτιμήσωσι.

Λόχος ὁλόκληρος συνεργατῶν, ἐκ τῶν διαπρεπεστερῶν παρ' ἡμῖν τοῦ καλάμου ἐργατῶν καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τῆς ἐπιστήμης σκαπανέων, θὰ τροφοδοτῆ τὸ «*Ἀπ' Ὅλα*» διὰ τῆς μᾶλλον ὑγιούς, τῆς μᾶλλον νοπῆς, τῆς μᾶλλον φαιδρᾶς καὶ εὐπέπτου ὕλης.

Οὐδὲν θέλομεν παραλείπει καὶ πρὸ οὐδεμιᾶς θυσίας θέλομεν ὀπισθοδρομήσει ὅταν αὕτη πρόκηται νὰ καταστήσῃ τὸ «*Ἀπ' Ὅλα*» συνεπὲς πρὸς τὸν προορισμὸν του καὶ ἄξιον τῆς ἀγάπης καὶ τῶν συμπαθειῶν, δι' ἧς περιβάλλεται.

Σταματῶμεν. Οἱ περιπλέον λόγοι εἶναι περιττοί· ἔχομεν σκοπὸν νὰ ἐργασθῶμεν, αἰσθανόμεθα δὲ εἰς τὸ πλευρόν μας τὰς συμπαθεῖς ἐκδηλώσεις τῶν ἀγνώστων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, φίλων μας, τὰς ὁποίας δὲν παύομεν εὐελπιστοῦντες ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὸ πολὺμοχθον ἔργον μας, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχία, μετ' εἰλικρινείας ὁμολογοῦμεν, ὀφείλεται περισσότερο εἰς ἐκείνους καὶ ἐλάχιστα εἰς ἡμᾶς.

ΟΙ ΕΚΔΟΤΑΙ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ

Εὐρισκόμεθα τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς πλήρη ὄργασμὸν τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος.

Εἰς ὅλον αὐτὸν τὸν ἀγῶνα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀτόπων, τὰ ὁποῖα ἀπαθῆς παρατηρητῆς ἠθέλε διακρίνει, ὑπάρχει καὶ τὸ ἑξῆς: Χρῆει γλωσσολόγους καὶ εἰδικοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, βέβαια, κάθε ἄλλο εἶναι, παρὰ τοιοῦτοι.

Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, μὴ ἐπιθυμοῦντες ν' αὐξήσωμεν τὰ ἄτοπα ταῦτα, ἐπεφυλάχθημεν νὰ γράψωμεν ἐκ νέου περὶ τοῦ ζητήματος, ἀφοῦ, ἄλλως τε, οὐδὲν τὸ νέον ἠδυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν.

Μερικοὶ ὅμως ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐρωτῶσιν ἡμᾶς περὶ τῆς γνώμης μας καὶ περὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος, δι' αὐτὸ ἀναγκαζόμεθα νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τοῦ αἰωνίου τούτου θέματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην ἐρώτησιν, παραπέμπομεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸ ἄρθρον μας τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ 10ον φύλλον τῆς Ἐπιθεωρήσεως ταύτης, δηλοῦντες ὅτι ἡ γνώμη μας ἐκτοτε δὲν ἠλλάξεν. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως εἰς τὴν δευτέραν, θὰ παρακαλέσωμεν τὸν ἐρωτῶντα νὰ μὴ περιμένῃ ἀπὸ τὴν βραχείαν τοῦ ζητήματος ἀνάλυσίν μας νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ. Καθ' ἡμᾶς, ἄλλως τε, οὔτε ζήτημα κἂν ὑπάρχει, ἀφοῦ κανεὶς ἐκ τῶν διαμαχομένων δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ ἀφοῦ, παρ' ὅλας τὰς συζητήσεις καὶ τοὺς διαπληκτισμούς, ἕκαστος θὰ ἐξακολουθῆ νὰ γράφῃ τὴν γλῶσσαν του.

Ἐν τούτοις, ἂν ἐξετάσωμεν ὅλας τὰς διαμεμβομένας γνώμας καὶ ὅλα τὰ ἀλληλοσυγκρουόμενα ἐπιχειρήματα, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι ταῦτα ἐξετάζουσι τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης ἀπὸ τῶν ἑξῆς τεσσάρων ἀπόψεων: α') καθαρῶς γλωσσολογικῆς, β') αἰσθητικῆς, γ') ἐθνικῆς καὶ δ') λαϊκῆς θελήσεως.

Οἱ νεωτερισταὶ ἐπιμένουν ὅτι διὰ τῆς ἀπλοποιήσεως, τὴν ὁποῖαν ζητοῦν, ἀναπτύσσουν καὶ προάγουν ἐπιστημονικῶς τὴν γλῶσσαν, καθιστάντες αὐτὴν τελειότεραν καὶ ἐπιστημονικῶς ἀπλῆν. Ἐν τούτοις ἡ γνώμη τῶν γλωσσολόγων ἐκ διαμέτρου εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν γνώμην ταύτην, διδάσκουσα διὰ τῆς ἀψευδοῦς πλέον παρατηρήσεως ὅτι, «ὅσον περισσότερο μία γλῶσσα ἀπλοποιεῖται, ἀποξενοῦται τῆς ποικιλίας τῶν τύπων τῆς καὶ καθίσταται ἀναλυτικώτερα, τόσον ταχύτερον βαίνει πρὸς τὴν παρακμὴν καὶ τὸν θάνατον».

Ἐρχεται ὅμως τὸ ἕτερον· ἀπὸ αἰσθητικῆς ἀπόψεως, λέγουσιν οἱ νεωτερισταί, ἡ ἀρχαία γλῶσσα καὶ ἡ καθαρεύουσα ὑστερεῖ πολὺ, μὴ ἀποδίδουσα τὸ αἶσθημα καὶ στερουμένη τῆς μουσικῆς ἀρμονίας τῆς δημοτικῆς. Εἴμεθα διατεθειμένοι μέχρις ἐνός σημείου νὰ δεχθῶμεν τὴν γνώμην ταύτην. Ἐν τούτοις, ὅταν ἡ καθαρεύουσα λάβῃ ἐκ τῆς δημοτικῆς ὅλην τὴν μουσικὴν ἀρμονίαν, τὸ ἄρωμα καὶ τὸ αἶσθημα, ἀποβάλλῃ δ' ἐν ταύτῳ καὶ τινὰς κακοήχους πλέον καταστάντας τύπους, θ' ἀποτελέσῃ τὸ τελειότερον πρὸς ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων ὄργανον.

Εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ λογογράφου καὶ εἰς τὸ εἶδος τοῦ λόγου, τὸ ὁποῖον καλλιεργεῖ, ἐναπόκειται ἡ ἐκλογή τόσον τοῦ ποσοῦ, ὅσον καὶ τοῦ ποιῶν τοῦ γλωσσικοῦ ὕλικου, τὸ ὁποῖον θ' ἀντλήσῃ ἐκ τῆς δημοτικῆς, ὅπερ πάντοτε θὰ εἶναι ὀλιγώτερον εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς πραγματείας, ἀρκετὸν εἰς τὸ διήγημα καὶ ἀφθονώτερον εἰς τοὺς στίχους.

Ἡ ἐθνικὴ ἀποψις τοῦ ζητήματος εἶναι πολὺ λεπτή καὶ οἱ νεωτεριστὰ οὐδέποτε θὰ συγχωρήσωσι τὸν βαρὺν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἀντεθνικοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ ἀντίπαλοί των ρίπτουσι κατὰ πρόσωπον. Διὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ τοιούτου χαρακτηρισμοῦ συγκαίρομεν τοὺς νεωτεριστάς, δηλοῦμεν δὲ ὅτι οὐδέποτε ἀμφεβάλλομεν περὶ τῶν ἀγνῶν προθέσεων των. Ἀλλὰ πολλάκις αἱ ἀγναὶ προθέσεις, κακῶς ἐξυπηρετούμεναι, ὀδηγοῦσιν εἰς πολὺ ἀντίθετα ἀποτελέσματα.

Ἄς παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ νεωτεριστὰ ὑπερεροῦν καὶ ὅτι τελεία νίκη ἐπιστέφει τὰς προσπάθειάς των· τί θὰ γίνῃ; Ἡ κλασικὴ παιδείσις, εἰς τὴν ὁποίαν, κάνεις δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ τὸ ἀρνηθῇ, ὀφείλομεν ἐθνικῶς πολλά, θὰ μείνῃ δι' ἐλαχίστους ἢ δι' οὐδένα, εἰς ἐκάστην δὲ τῶν ἐκκλησιῶν μας, ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ πόλει, θὰ ἀκούομεν τοὺς πρὸς τὸν Θεὸν ἕμους εἰς διάφορον καὶ ἀλληλοσυγκρουσμένην μετάφρασιν, ἀνολόγως, βέβαια, τῶν γλωσσικῶν συμπαθειῶν τῶν ἐπιτρόπων. . . Ἴσως φανῇ κωμικὸν τοῦτο, καὶ ὅμως, ἂν σκεφθῶμεν ὅτι περὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἀποκρυσταλλωθείσαν ἐκείνην γλώσσαν συνέχεται τὸ Ἔθνος ὅλον, δὲν θὰ εἴπωμεν ψεῦδος, ἂν ὁμολογήσωμεν ὅτι, πληττοντες τὸν κρύσταλλον ἐκεῖνον, φέρομεν ἐν καιρίον πλήγμα κατὰ τῆς ἐνότητος τοῦ Ἔθνους. Ὁ Ἕλληνισμὸς δὲν εὐρίσκεται μόνον ἐν Κων/πόλει· μεταβῆτε εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἴδετε πληθυσμοὺς ἀπολέσαντας τὴν μητρικὴν των, καὶ ὅμως ἀγωνιῶντας περὶ τὴν διατήρησιν τῆς γλώσσης τοῦ Χρυσόστομου καὶ τῶν ὑμνωδῶν. Τί θὰ πράξωσιν, ὅταν ἴδωσιν ἡμᾶς ἄνευ ἀνάγκης μεταβάλλοντες ὅ,τι ἐκεῖνοι δὲν ἐτόλμησαν νὰ πράξωσιν; . . . Ἄς μὴ τυφλώττωμεν πρὸ τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἐν Ἀθήναις τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ἴσως εἶχαι παιγνίδιον, διὰ νὰ *περνοῦν τὸν καιρὸν των* μερικοὶ ἰδεολόγοι, ἐνταῦθα ὅμως εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος παιδιὰ. Ἐννοοῦμεθα . . .

Ὅσον ἀφορᾷ πάλιν εἰς τὴν λαϊκὴν θέλησιν, δὲν εἶμαι τῆς ἰδέας ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ πρεσβεύει τὰς ἰδέας τῶν Πάλληδων· τὰ ἐλάχιστα ἀντίτυπα τῶν ἔργων των, τὰ ὁποῖα ἐπωλήθησαν, μὲ πείθουν ὅτι καὶ οἱ θαυμασταὶ των εἶναι ἐλάχιστα.

Καὶ τὸ συμπέρασμα: Ζήτημα γλωσσικὸν δὲν ὑπάρχει· ὑπάρχει ζήτημα ὕψους καὶ οὐδὲν πλεόν. Ἄν δὲ συγκατανεύσῃ κάνεις ἐκ τῶν διαπληκτιζομένων νὰ μᾶς ἀκούσῃ, θὰ τοῦ ἐλέγομεν:

— Εἰσθε ἀρκετὰ εὐφυῆς. Ἐχετε μέσα εἰς τὴν καρδίαν σας πολλὴν θέρμην καὶ εἰς τὸ πνεῦμά σας ἀρκετὴν δύναμιν· μὴ κατατρίβεσθε μὲ διατριβὰς καὶ μὲ ἄρθρα γλωσσικά, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ μᾶς φέρουν πουθενά, ἀλλὰ ἐργασθῆτε, παραγάγετε· τὸ διήγημα, τὸ θέατρον, ὁ στίχος, ἡ νεοελληνικὴ τέλος φιλολογία εἶναι μικρὰ ἀκόμη, ἔχει λοιπὸν τὴν ἀνάγκην σας· ἐργασθῆτε, δημιουργήσατε, ὅπως ἡ ποιητικὴ σας καρδιά ἐπιβάλλει· αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ καλλιτέρα ὑπηρεσία πρὸς τὴν φιλολογίαν μας καὶ τὸ Ἔθνος.

Καὶ διὰ νὰ μὴ φανῶμεν ἡμεῖς πρῶτοι, ὅτι παραβαίνομεν τὰς συμβουλὰς μας, κλείομεν καὶ τὸ ἄρθρον καὶ τὴν τοῦ λοιποῦ συζήτησιν, χωρὶς βέβαια νὰ φρονῶμεν ὅτι ἡ γραφὴς αὕτη εἶναι ἱκανὴ ἢ καλεῖται νὰ δράσῃ ἀλλαχοῦ.

Θ. Κ. Μ.

ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ ΜΑΣ

ΕΝ ΑΠΛΟΥΝ ΜΑΘΗΜΑ ΣΟΥΗΔΙΚΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. καὶ τέλος)

ια'. Ἐπολάσσουσα τῶν μηρῶν ἀνύψωσις.

Ἡ μαθήτρια ἀνυψοῖ τὸν μηρὸν κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, καθ' ἣν τὸν πόδα ἐν τῇ φυσιολογικῇ θέσει, εἰς τρόπον, ὥστε ὁ μηρὸς νὰ σχηματίζῃ γωνίαν ὀρθὴν μετὰ τοῦ κορμοῦ. Κάμπτει ἐπίσης τὸ γόνυ ἐν ὀρθῇ γωνίᾳ, τῆς κνήμης πιπτούσης καθέτως, τοῦ ἄκρου τοῦ ποδὸς πρὸς τὰ ἔξω (σχ. 12).

ιβ'. Θέσις ὑπὲρ καὶ εὐθυνοῖς τῆς ράχεως.

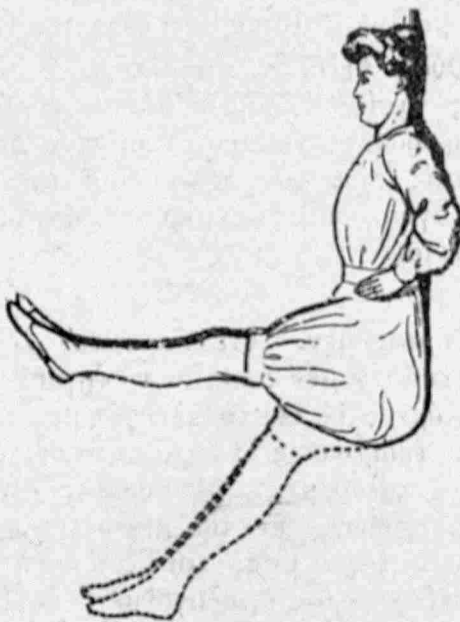
Ἡ μαθήτρια κλίνεται κατὰ γῆς μὲ τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ ἔδαφος, τὸ κάτω μέρος τοῦ κορμοῦ καὶ τὰς κνήμας καλῶς ἐστηριγμένας, τοὺς πόδας ἠνωμένους, τὰς πτέρνας προσηλωμένας ἐπὶ μηχανήματι ἢ ὑπὸ ἑτέρου τινὸς προσώπου στηριζομένης κρατεῖ τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ καὶ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ θρανίου τινὸς ἐστηριγμένας.

Ἡ κίνησις ἐκτελεῖται, εὐθυνομένης βραδέως τῆς ράχεως καὶ τιθεμένων τῶν χειρῶν ἐπὶ τῶν ὀσφίων, τῶν γονάτων εὐθέων, τῶν ὤμων ἐξεκλιμμένων.

ιγ'. Ὑπὲρ θέσις ἐπὶ τῶν νώτων.

Ἐξωσις τῶν κνημῶν ἐν ἐκτάσει.

Ἡ μαθήτρια κατακλίνεται ἐπὶ τῶν νώτων, μὲ κε-

σχῆμα 13

φαλὴν, κορμὸν καὶ κνήμας ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, χεῖρας ἐπὶ τῶν ὀσφίων, ἢ τοὺς βραχίονας τεταμέ-

νοὺς ἐκατέρωθεν μὲ τὴν παλάμην ὑψηλὰ. Ἐκτελεῖ δὲ τότε τὴν κίνησιν τῆς ἀνυψώσεως τῶν κνημῶν, μέχρις οὗ σχηματίσῃ γωνίαν ὀρθὴν μετὰ τοῦ κορμοῦ· εἶτα χαμηλοὶ αὐτὰς λίαν βραδέως μέχρι τοῦ ἐδάφους, διατηροῦσα τὴν θέσιν τῆς κεφαλῆς, τοῦ κορμοῦ καὶ τῶν βραχιόνων ἀκεραίαν. Κατὰ τὴν κίνησιν αἱ κνήμαι δέον νὰ μείνωσι τεταμέναι καὶ ἠνωμένα (σχ. 13).

Σφάλματα πρὸς ἀποφυγὴν:

Δέον νὰ ἀποφεύγηται ἡ διακράτησις τῆς ἀναπνοῆς.

ιδ'. Πόδες κλειστοί. Χεῖρες ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ. Στροφή τοῦ κορμοῦ δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

Ἡ μαθήτρια στρέφει βραδέως τὸ σῶμα πρὸς τὰ δεξιὰ, ὅσον μακρὰν ἐπιτρέπει ἡ ἄθικτος θέσις κνημῶν καὶ ποδῶν. Τὰ γόνατα μένουσιν εὐθέα καὶ αἱ ὠμοπλάται προσηλωμένα πρὸς τὴν ῥάχιν (σχ. 14).

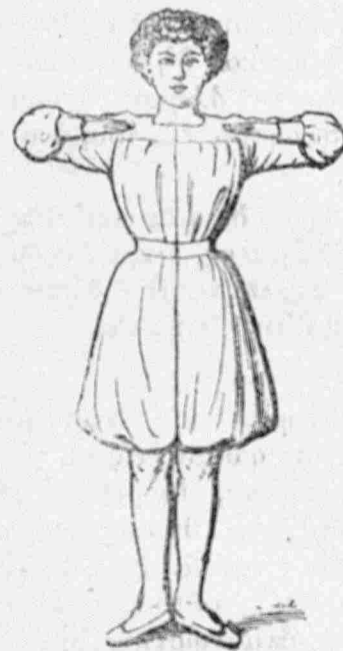
ιε'. Βάδισμα.

Ἡ μαθήτρια βαδίζει μὲ βῆμα ἴσον, θέτουσα τοὺς πόδας ἐναλλάξ τὸν ἓνα πρὸ τοῦ ἄλλου, τοῦ ἄκρου αὐτῶν διευθυνομένου πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ὀλίγον πρὸς τὰ ἔξω. Τὸ σῶμα δέον νὰ ἦ εὐθύ, οἱ ὄμοι πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ χαμηλοί, ἡ κεφαλὴ ὑψηλὰ, τὸ στόμα κλειστόν, οἱ βραχίονες πίπτοντες φυσικῶς ἐκατέρωθεν. Οἱ βραχίονες δὲν πρέπει νὰ ὦσι δύσκαμπτοι, ἀλλὰ νὰ παρακολουθοῦσι μετ' ἐλαφρᾶς ταλαντεύσεως τὴν κίνησιν τοῦ σώματος.

ιστ'. Κάμψις καὶ τάσεις τῶν ἀγκῶνων.

Κινήσεις ἀναπνοῆς.

Ἡ μαθήτρια τίθησι τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους εἰς τὸ ὕψος τῶν κλειδῶν, μὲ τὴν παλάμην πρὸς τὰ κάτω, τοὺς ἀγκῶνας εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος, πρὸς τὰ ὀπίσω, ὅσον ἐπιτρέπουσιν αἱ ὠμοπλάται (σχ. 15).

σχῆμα 15

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐκτελεῖ κίνησιν ὥσεως τῶν βραχιόνων πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐμπρὸς. Εἰσπνοὴ κατὰ τὴν ὥσιν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐκπνοὴ κατὰ τὴν ἐπιαναφορὰν εἰς τὴν ἀρχικὴν θέσιν.

Μ. ΜΩΥΣΗΙΔΗΣ, Ιατρός.

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ:

Η ΜΑΓΙΚΗ
ΝΥΜΦΗ
ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ

Τοῦ Γάλλου συγγραφέως

PAUL d'IVOI.

Μυθιστόρημα ἐπιτοπίου ὑποδέσεως

πλουσίως εἰκονογραφημένον.

Ἀπὸ τὸ ἀμέσως ἐπόμενον φύλλον τὸ **Ἄπ' Ὅλα**

ἄρχεται τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὄρασιότατου **Μυθιστορήματος** :

“**Ἡ ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ**”

Εἶναι μυθιστόρημα μὲ σπαρταριστὰς σκηνάς, μὲ θαυμασίαν πλοκὴν, μὲ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον, γραφὴν ἀπὸ τὸν **Πῶλ δ' Ἰβοά**, ὁ ὁποῖος ἔζησεν ἐδῶ ἐπὶ ἀπολυταρχίας καὶ ὁ ὁποῖος μὲ τὴν πλέον φρικιαστικὴν περιγραφικὴν δεινότητα ἐξιστορεῖ τὸν ἄγνωστον βίον τῶν χαρσεμίων, τὰ φρικώδη μυστήρια τῆς ἀπολυταρχίας καὶ τὴν εὐγένειαν, ἣ ὁποία, παρ' ὄλην τὴν κατάθλιψιν τοῦ Γιλδίτζ, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξέλαμπεν ἐδῶ.

Ἡ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ

“**ΜΑΓΙΚΗΣ ΝΥΜΦΗΣ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ**”

ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ

εἰς **Κωνσταντινούπολιν**, εἰς **Προῦσαν**, εἰς τὸ δάσος **Βελιγραδίου**, εἰς **Μασσαλίαν** καὶ εἰς **Παρισίους**.

Τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος εἶναι ὅλα ἱστορικά : Ὑπῆρξαν, ἔζησαν καὶ ὑπάρχουν.

Τὸ ἔργον θὰ συνοδεύεται ἀπὸ περιφίμους εἰκόνας, ἔργα τῶν καλλιτέρων ζωγράφων, οἱ ὁποῖοι εἰδικῶς ἠσχολήθησαν μὲ τὴν Ἀνατολήν.

“**Ἡ ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ**”

ΘΑ ΣΥΝΑΡΠΑΞΗ

ΘΑ ΜΑΓΕΥΣῆ

ΘΑ ΕΚΠΛΗΞῆ

ΘΑ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣῆ

ΘΑ ΓΟΗΤΕΥΣῆ

ΘΑ ΤΕΡΨῆ

ΚΑΙ ΘΑ ΣΥΓΚΙΝῆΣῆ

τοὺς ἀναγνώστας καὶ τὰς ἀναγνωστρίδας τοῦ **Ἄπ' Ὅλα**, οἱ ὁποῖοι θὰ περάσουν ἀλησιμονήτους ὥρας μὲ τὸ μυθιστόρημα αὐτό, διότι θὰ μάθουν ὅσα ἐγένοντο ἄλλοτε γύρω των, χωρὶς νὰ τὰ εἰξεύρουν.

“**Ἡ ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ**”

θὰ κάμῃ τὴν μεγαλειέραν ἐντύπωσιν, θ' ἀφήσῃ ἐποχὴν, διότι εἶναι τὸ φρικιαστικώτερον, τὸ συγκινητικώτερον καὶ τὸ περισσότερον περιπετειῶδες μυθιστόρημα, ποῦ ἐγράφη ἀπὸ Γάλλον διὰ τὴν Ἀνατολήν μας.

— **Ἀμφιβάλλετε ;**

— **Σᾶς παραθέτομεν τοὺς τίτλους μερικῶν κεφαλαίων του διὰ νὰ ἐννοήσετε :**

“**Ἡ ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ**”

Εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ Γαλατᾶ.— Ὁ ὄρκος καὶ ἡ ἀφοσίωσις.— Ἀνέλπιστος πρότασις.— Δύο δεσπότηι καὶ δύο δούλοι.— Τὸ μυστήριον πυκνοῦται περισσότερον.— Ἀθῶοι ἔρωτες.— Ἀπὸ τὸν Γενῆ-μαχαλά εἰς Καπατάς.— Ἐσπερὶς εἰς Γιλδίτζ.—

δὲν εἶναι ἀπλοῦν καὶ τυχαῖον ἀνάγνωσμα, ἀλλ'

ἐντρούφημα θεσπέσιον καὶ

ἀπόλαυσις σπανία.

“**Ὅλοι καὶ ὄλαι παρακολουθήσατε τακτικῶς τὸ νέον**

Ἡ ἐμφάνισις.— Ὁ Σουλτάνος τῶν ἐπαυτῶν.— Ὁ ἥρωϊς πιστεύει ὅτι ἐπιτυγχάνει.— Μουράτ ὁ Ε΄— Εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἀδαμαντίνου περιδεραίου.— Ἡ ἐκπληξίς.— Σκοτεινὰ μεσάνυχια εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Βοσπόρου.— Τὸ ἐγκλημα.— Ὁ τρόμος τοῦ

Ἀπτοῦλ Χαμίτ.— Τὸ περρωμένον.— Ἡ αἰχμάλωτος νύμφη.— Μεταξὺ κύλικος καὶ χειλέων.— Ἀδελφοὶ ἐχθροί.— Ἀφοσιωμένοι αὐλικοί.— Ἀμχανία καρδίας.— Ὁ ταχυδακτυλοουργός.— Ἐπέτυχεν ;— Εἰς τὸ ἐξπρές.— Τὸ δράμα κ. τ. λ. κ. τ. λ.

μυθιστόρημά μας μὲ τὰς ὠραίας εἰκόνας καὶ τὴν θαυμασίαν πλοκὴν του. Θὰ σαγηνεύσῃ τοὺς ἀναγνώστας του.

Edmondo de Amicis

Η ΚΑΡΜΕΛΑ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ

ὑπὸ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐὰν τοὺς ἔβλεπε, τοὺς ἐσυνόδευε μὲ τὸ μάτι ὡς ποῦ ἐχάνοντο, χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ ὅτι μὲ τὴν φωνήν, οὔτε μὲ καμμιὰ κίνησιν, οὔτε μὲ κανένα χαμόγελο, εἰς ὅποιαν χειρονομίαν καὶ ἂν τῆς ἔκαμναν. Καὶ μάλιστα, κάποτε, ὅταν ἀπεμακρύνοντο πολὺ, ἔκαμνε καὶ μὲ τὰ δύο τῆς χέρια σὰν νὰ ἀδειάζε τὸ τουφέκι κατ' ἐλάνω τους, ἀλλὰ πάντοτε μὲ πρόσωπον σοβαρὸν. Ἔτσι μὲ τοὺς στρατιώτας, κανεὶς δὲν τὴν εἶδε ποτέ, οὔτε νὰ ὀμιλήσῃ, οὔτε νὰ γελάσῃ. Ἐπαινοῦσε ἀπ' ἐμπρός τους, ἀπ' ἀνάμεσά τους, χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ πειράγματά τους, χωρὶς νὰ γυρίσῃ τὸ κεφάλι, χωρὶς νὰ κυττάξῃ κατὰ πρόσωπον κανένα. Καὶ κανεὶς δὲν ἐτολμοῦσε νὰ τὴν ἐγγίσῃ, οὔτε μὲ τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου του, ἢ νὰ τὴν τραβήξῃ ἀπὸ τὸ φόρεμα ἢ ξέρω κ' ἐγὼ πῶς, διότι ἔλεγαν ὅτι ἐτραβοῦσε κἀτι μπάτσους ποῦ ἐμαύριζαν τὸ ἓνα μάγουλο καὶ ἐκοκκίνιζαν τὸ ἄλλο.

Ὅπου δὴποτε καὶ ἂν ἦτο, μόλις ἤκουε τὴν σάλπιγγα, ἔτρεχε. Οἱ στρατιῶται ἐβγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸν διὰ νὰ γυμνασθῶν εἰς τὴν ἀκρογιαλιά, καὶ αὐτὴ καταπόδι. Ἐνῶ οἱ δεκανεὶς διέταττον καὶ ὁ ἀξιωματικὸς, εἰς ὀλίγην ἀπόστασιν, ἐπετηροῦσεν, αὐτὴ ἐτραβιζόντανε κρυφὰ καὶ ἐμμεῖτο μὲ τὴν μεγαλύτεραν σοβαρότητα τὰς κινήσεις τῶν στρατιωτῶν καὶ ἔκαμνε μὲ ἓνα ξύλο τὰς κινήσεις τῶν τουφεκιῶν καὶ ἐπανελάμβανε μὲ χαμηλὴν φωνὴν τὰ διατάγματα. Ἐπειτα, ἔξαφνα, ἔρριπτε μακρὰ τὸ ξύλο καὶ ἐπήγαινε καὶ ἔφερνε γύρω κοντὰ εἰς τὸν ἀξιωματικὸν καὶ τὸν ἐκύτταζε καὶ τοῦ ἐχαμογελοῦσε γλυκὰ-γλυκὰ καὶ τοῦ ἔλεγε τὰς χαϊδευτικώτερας λέξεις μὲ χαμηλὴν ὁμῶς φωνὴν καὶ μὲ τὸ χέρι ἐμπρός εἰς τὸ στόμα, διὰ νὰ μὴ ἀκούσουν οἱ στρατιῶται.

Ὅταν ἦτο ἔς τὸ χωριὸν, ἐστέκετο σχεδὸν πάντοτε εἰς τὴν ἀγορὰν ἀντικρὺ τοῦ σπιτιοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ, μέσα εἰς ἓνα κύκλον ἀπὸ παιδιὰ, τὰ ὁποῖα διεσκέδαζε μὲ κάθε λογῆς ἀστεία καὶ χωρατὰ. Καὶ πότε ἔκαμνε ἓνα μέγαν πῖλον κυλινδρῶν ἀπὸ χαρτί, μὲ ἓνα μέγαν γῦρον, καὶ τὸν ἐβάζε στραβά ἔς τὸ κεφάλι, ἔπερνε ἓνα χονδρὸ ραβδί καὶ ὀμιλοῦσε μὲ τὴν μύτην, ἔκαμνε τὸν σύμβουλον. Ἄλλοτε πάλιν μὲ μερικὰ κομματούδια χαρτὶ ἔς τὸ κεφάλι, μὲ τὰ μαλλιά κατεβασμένα, μὲ τὸ στόμα ζαρωμένο, ἐκουνόουσε τὸ ἓνα τῆς χέρι, σὰν νὰ ἀνέμιζε μὲ τὸ ριπίδι τὸ στήθος τῆς καὶ σεινάμενη-κουνάμενη, ἐκορούιδευε τὰς ὀλίγας τοῦ τόπου κυρίας ὅταν πηγαίνουν τὴν Λαμπρὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἄλλοτε πάλιν εὑρίσκει ἔξω ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ στρατῶνος κανένα σκοῦφο κουρελιασμένο, τὸν ὁποῖον ἐπετοῦσε ἔξω κανέναν στρατιώτη, τὸν ἐβάζε καὶ τὸν ἐτραβοῦσε κάτω ὡς τ' αὐτιά τῆς, ἐκρυπτε μέσα ὅλα τὰ μαλλιά τῆς καὶ ἔπειτα μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα καὶ κολλημένα ἔς τὸ πρόσωπον ἔκαμνε δύο ἢ τρεῖς φορές τὸν γῦρον τῆς ἀγορᾶς

μὲ βῆμα ἀργὸν καὶ μετρημένον, μιμουμένη μὲ τὸ στόμα τὸν ἦχον τοῦ τυμπάνου, σοβαρὰ, εὐσταλῆς, ὅλη ἀπὸ ἓνα κομματί, ὅπως ἓνας νεοσύλλεκτος ἀπὸ τοὺς πειδὸ ἀλυγίστους. Ἄλλὰ ἔτι καὶ ἂν ἔκαμνε καὶ ὅτι καὶ ἂν ἔλεγεν, οἱ ἄνθρωποι πλέον δὲν ἔδιδον καμμιάν προσοχὴν. Τὰ ἀγόρια, καὶ μάλιστα ἡ μαγαρία, ἦσαν οἱ μόνοι τῆς ἀκροαταί. Αἱ μητέρες ὁμῶς ἐπρόσεχαν τὰ παιδιὰ τους, διότι μίαν ἡμέραν, παρὰ τὴν συνήθειάν τῆς καὶ ποιὸς ἤξεύρει διὰ ποῖαν ἰδιοτροπίαν, ἄρπαξε ἓνα ἀγοράκι ὀκτὼ χρόνων, τὸ εὐμορφότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀκροατὰς τῆς, καὶ τοῦ ἔδωσε τόσα καὶ τόσον δυνατὰ φιλιὰ ἔς τὸ πρόσωπον καὶ τὸν λαιμόν, ὥστε ἐκεῖνο ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ φωνάζῃ ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ μὴ τὸ πνίξῃ.

Ποῦ καὶ ποῦ ἐπήγαιναν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐσταύρωνεν ἐμπρός ἔς τὴν Παναγιά τὰ χέρια τῆς, καὶ ἐπιθύριζε δὲν ἤξεύρω τί· ἀλλ' ὕστερα ἀπὸ ὀλίγα λεπτά, ἤρχιζε νὰ γελάῃ καὶ ἔπερνε στάσεις καὶ ἔκαμνε χειρονομίας παραλόγους καὶ ἀσεβεῖς, ὥστε ὁ λυγροκαύτης ἠναγκάζετο νὰ τὴν πιάνῃ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ νὰ τὴν βγάξῃ ἔξω.

Ἔιχε μίαν ὠραίαν φωνήν, καὶ ὅταν ἦτο ἔς τὰ καλά τῆς ἐτραγοῦσε πολὺ εὐμορφα, ἀλλὰ ἀπ' ὅτου τῆς ξέστρηψε ἦσαν ἄναρθρα καὶ μονότονα ὅλα τῆς τὰ τραγούδια, τὰ ὁποῖα ἔλεγεν ὅταν ἐκάθητο εἰς τὸ κατώφλι τοῦ σπιτιοῦ τῆς, ἢ εἰς τὰς βαθμίδας τῆς θύρας τοῦ ἀξιωματικοῦ, μασοῦσα σῦκα ἰνδικὰ, τὰ ὁποῖα, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ, ἦσαν ἡ μόνη τῆς τροφή.

Ἔιχε κ' αὐτὴ τὰς μελαγχολικὰς τῆς ὥρας, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ὀμιλοῦσε, δὲν ἐγελοῦσε μὲ κανένα, οὔτε κἂν μὲ τὰ παιδιὰ· καὶ ἐσυνειθίζε νὰ κάθηται, κολλουριασμένη σὰν σκύλος, ἐμπρός εἰς τὴν θύραν τοῦ σπιτιοῦ τῆς, μὲ τὸ κεφάλι κουκουλωμένο μὲ τὴν ποδιά ἢ μὲ τὸ πρόσωπον σκελασμένον μὲ τὸ μανδῆλι, χωρὶς νὰ σαλεύῃ, χωρὶς νὰ κινήται δι' ὅτι θόρυβον καὶ ἂν ἔκαμναν γύρω τῆς ἢ καὶ ἂν τὴν ἐφώναζε μὲ τὸ ὄνομά τῆς ἢ μητέρα τῆς. Ἄλλ' αὐτὸ συνέβαινε πολὺ σπανίως· σχεδὸν πάντοτε ἦτο εὐθυμῶς.

Εἰς τοὺς στρατιώτας, ὡς λέγουν, δὲν ἔδιδε καμμιάν σημασίαν καὶ οὔτε κἂν ἐγύριζε νὰ τοὺς ἰδῇ· ὅλην τὴν τρυφερότητά τῆς τὴν ἐφύλαγε διὰ τοὺς ἀξιωματικούς. Δὲν τὴν ἐχάριζεν ὁμῶς εἰς ὅλους μὲ τὸ αὐτὸ μέτρο. Ἀπ' οὗ ἐγύρισε ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον, τὸ ἀπόσπασμα εἶχεν ἀλλάξει ἀπὸ ἕξ ἕως ὀκτὼ φορές, καὶ ἀξιωματικοὶ εἶχον ἔλθει κάθε ἡλικίας, κάθε μορφῆς, κάθε ἰδιοσυγκρασίας. Παρατηρήθη ὅτι ἐδείκνυε μίαν ἀρκετὰ περιοσοτέραν συμπάθειαν διὰ τοὺς νεωτέρους, ἔστω καὶ διὰ μίαν μικρὰν διαφορὰν ἡλικίας, καὶ ὅτι ἤξευρε νὰ διακρίνῃ περίφημα τὸν εὐμορφο ἀπὸ τὸν ἄσχημο, ὅλοι ὁμῶς, τέλος πάντων, ἦσαν ἡ «ἀγάπη» τῆς καὶ ὁ «ἠθασυρὸς» τῆς. Ἐνα κἄποιον ὑπαξιωματικόν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τοὺς πρώτους, ἓνας ἄνθρωπος σαράντα χρόνων, ὅλος μύτη καὶ κοιλιά, μὲ μίαν φωνὴν βροντώδη καὶ δύο μάτια σὰν τοῦ φειδιοῦ, ποτέ τῆς δὲν τὸν ἐκύτταζε μὲ καλὸ μάτι. Τοῦ εἶπε μερικὰ γλυκὰ λόγια τὴν πρώτην φοράν ποῦ ἀνταμωθήκανε, ἀλλ' ἐκεῖνος τῆς ἀπήντησεν ἀργιευμένος καὶ ἐσυνόδευσε τὰ λόγια του μὲ μίαν χειρονομία ποῦ τῆς ἔδωκε καὶ ἐκατάλαβε ὅτι τὸ καλὸ ποῦ τῆς ἠθέλην ἦτο νὰ παύσῃ μίαν γὰρ πάντα. Καὶ αὐτὴ τὸν ἀφήκεν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ τὸν ἀκολουθῇ ὁσάκις τὸν συναντοῦσε ἔς τὸν δρόμον καὶ νὰ περνᾷ πολλὰς ὥρας τὴν νύκτα καθισμένη εἰς τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος τοῦ σπιτιοῦ του. Ἐμβαίνει ἢ ἐβγαίνει, δὲν τοῦ ἔλεγε λέξιν καὶ οὔτε ἐσάλειεν ἀπὸ ἐκεῖ. Καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐφέρθηκε μὲ δύο ἢ τρεῖς ἄλλους ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἔλθει κατόπιν ἀπὸ αὐτὸν τὸν πρώτον καὶ οἱ ὁποῖοι τὸν ὀμοιάζαν ἔς τὰ φυσικά, ἔς τὸ ὕψος καὶ εἰς τοὺς τρόπους. Ἄλλὰ εἶχαν ἔλθει καὶ ἄλλοι νεώτατοι, εὐμορφοὶ

καὶ ζωηροί, διὰ τοὺς ὁποῖους θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ πῇ ὅτι θὰ ἐτρελλαινέτο, ἔαν τρελλὴ δὲν ἦτο. Κάποιος ἀπ' αὐτοὺς εἶχε βάλει ἔς τὸ κεφάλι του τὴν ἰδέαν νὰ τὴν κάμῃ καλά, προσποιούμενος ὅτι τὴν ἀγαποῦσε μὲ τὰ σωστά του, ἀλλ' ἐπήρε τὸ πρᾶγμα ἐπιπολαίως καὶ δι' αὐτὸ ἐστενοχωρήθη ὕστερα ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας καὶ τὸ ἀφήκε. Κάποιος ἄλλος, ὀλιγότερον φιλόανθρωπος καὶ περισσότερον φίλος τῆς ἡδονῆς, ἔκαμνε μόνος του τὴν ἐρώτησιν:—Εἶναι ἀνάγκη μίαν εὐμορφήν κ' ἐπέλα νὰ εἶχῃ καὶ μυαλό; καὶ ἀπήντησεν:—Ὅχι· καὶ ἐπροσπάθησε νὰ δόσῃ τῆς Καρμέλας νὰ καταλάβῃ ὅτι εἰς τὴν ἀγάπῃ τὸ μυαλὸ εἶναι κἀτι τι παραπάνω· ἀλλὰ παράξενον νὰ τὸ πῇ κανεὶς, ἦρε μίαν ἀντίστασιν ἀκατανίκητον. Πραγματικῶς, ἓνα ὄχι ὀρθόκοφτὸ δὲν ἔλεγε, διότι ἴσως καὶ νὰ μὴ ἐκαταλάμβανε καλά-καλά τὸ τί τῆς ἠθέλε, ἀλλὰ θαρρεῖς ἀπὸ ἓνα ἐνστικτον, εἰς κάθε χειρονομίαν του, εἰς κάθε πρᾶξιν του, ποιὸς θὰ μοῦ πῇ ἓνα ἐπίθετον;... εἰς κάθε του πρᾶξιν ποῦ ἠμποροῦσε νὰ ἦναι ἀποτελεσματικὴ, ἀπεμάκρυνε, τὸ ἓνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, τὰ χέρια, ἐτραβοῦσε τοὺς βραχίονας, καὶ τοὺς ἐσταύρωνε εἰς τὸ στήθος καὶ ἐκολλουριάζετο ὅλη, γελῶσα μὲ ἓνα ἀλλόκοτον γέλιο, ὅπως τὰ παιδάκια ὅταν βλέπουν πῶς θέλουν νὰ τὰ παίξουν κανένα παιχίδι καὶ κάμνουν πῶς γελοῦν διὰ νὰ δείξουν πῶς ἐκατάλαβαν καὶ ἀναγκάσουν τοὺς ἄλλους νὰ τὸ εἰποῦν. Ἄλλὰ κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκεῖνας ἐκοκκίνιζε τὸ πρόσωπόν τῆς καὶ ἐλάβριζαν τὰ μάτια τῆς, ὥστε δὲν ἐφαίνετο καθόλου τρελλὴ καὶ ἦτο τότε εὐμορφή, καὶ ἐκεῖνη ἡ ἀντίστασις καὶ ἐκεῖνη ἡ ἐπιμονὴ ἔδιδαν εἰς τὰς κινήσεις αὐτῆς μίαν συστολήν, μίαν χάριν καὶ ἠῤῥξαν τὴν τόσῃν εὐμορφίαν ποῦ εἶχε τὸ κορμί τῆς. Μὲ ἄλλα λόγια, ὅσοι ἐδοκίμασαν ἐκατάλαβαν πῶς ἦτο δουλειὰ χωρὶς καμμιὰ ἐλπίδα. Μοῦ εἶπαν πῶς ἓνας ἀπ' αὐτοὺς, διηγούμενος εἰς τὸν ἰατρὸν τὰς ματαίας του ἀποπειρας, ἀνεφώνησε:—Γυναίκα μὲ τὴν ἀρετὴν μέσ' ἔς τὸ μυαλό, μέσ' ἔς τὴν συνείδησιν, μέσ' ἔς τὴν καρδιά, μέσα ὅπου διάβολο θέλεις, εἶδα πολλὰς, ἀλλὰ γυναίκα, ὡς αὐτὴν, ποῦ νὰ τὴν ἔχουν μέσα ἔς τὸ αἷμά τους, μέσα ἔς τὸ αἷμα! ὁμολογῶ δὲν εἶδα ποτέ μου. Μερικοὶ λέγουν ὅτι εἰς κάθε ἀξιωματικόν ποῦ νοστιμεύεται, τῆς φαίνεται ὅτι βλέπει τὸν ἰδικόν τῆς, ἐκεῖνον ποῦ τὴν ἀγάπησε καὶ τὴν ἀφήκε. Ἴσως καὶ νὰ μὴ ἦναι συστολή, διότι ἂν πράγματι ἦτο ἔτσι, καμμιὰ φορά θὰ ἔλεγε ἀπ' ἑξ' ἀπ' ἑξὼ τίποτε διὰ τὸ πάθημά τῆς, ἐνῶ αὐτὴ ποτέ τῆς δὲν εἶπε τὸ παραμικρό. Πολλὰς φορές συνέβηκε νὰ τὴν ἐρωτήσουν ἢ νὰ τῆς ποῦν κἀτι διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, ἀλλὰ ποτέ δὲν ἔδειξεν ὅτι ἐκατάλαβε ἢ ὅτι ἐνθυμεῖται τί ἤκουε προσεκτικῆς προσεκτικῆς καὶ ἔπειτα ἐγελοῦσε. Ὅσάκις κανένα ἀπόσπασμα ἔφευγε, τὸ ἐσυνόδευεν ἕως τὸν λιμένα, καὶ ὅταν τὸ πλοῖον ἀπεμακρύνετο, τὸ ἐχαιρειοῦσε, κινουσα ὑψηλὰ τὸ μανδῆλί τῆς, ἀλλὰ δὲν ἐκλαίει, οὔτε ἐδείκνυε κανέν ἄλλο σημεῖον λύπης. Ἐτρεχεν ἀμέσως νὰ ἐκμυστηρευθῇ τὸν ἐρωτὰ τῆς εἰς τὸν νέον ἀξιωματικόν. Αὐτὸς ποῦ ἦλθε τελευταῖα ἐφαίνετο ὅτι ἦτο τῆς καρδιάς τῆς περισσοῦτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους.

(ἀκολουθεῖ)

Ν. Σαράδου

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Τὸ μόνον
ἐν χρήσει
διδασκικόν

τῶν ΕΜΠΟΡΙΚῶΝ Βιβλίων.

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΥ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΥ

Η ΔΙΠΛΗ ΘΥΣΙΑ

(Μυθιστορία πρωτότυπος)

Τὰ προηγούμενα.

Ὁ Θρασύβουλος Ζωκίδης ἠγάπησε παραφόρως τὴν Ἑλένην, κόρην τοῦ Ἰακώβου Δώρου καὶ σύζυγον τοῦ Ἰβάν Ρώκοβιτς, ἀνδρὸς φαύλου. Ἐκ τῶν σχέσεων τούτων ἐγενήθη ὁ Εὐτύχιος. Ἡ Ἑλένη, αἰσθανθεῖσα τὰ σημεῖα τῆς μητρότητος καὶ ἀπεχθανομένη τὸν σύζυγόν της, ἐζήτησε παρὰ τοῦ πατρὸς της διαζύγιον. Ὁ Ἰάκωβος Δῶρος ὀργίζεται, φοβούμενος τὸ σκάνδαλον, καὶ πυροβολεῖ κατὰ τῆς θυγατρὸς του, ἣν πληγώνει εἰς τὸν βραχίονα. Ἡ Ἑλένη, θεραπευθεῖσα, φθάνει εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἔμενον ὁ Θρασύβουλος, μετ' οὗ συνέζη μὴνάς τινας. Ἄλλ' ὁ θεῖος τοῦ Θρασύβουλου θά διήρχετο μετ' ὀλίγον ἐκ Κων/πόλεως, ὁ νέος δέ, γνωρίζων ὅτι θά προκαλέσῃ τὴν ὀργὴν του, ἀπέκρυψε τὰς σχέσεις του. Ἄλλ' ὁ θεῖος εἰς Ὀδησσὸν ἔμαθε τὰ συμβάντα καὶ ἐπιστρέφει ὀργισμένος ἐναντίον τοῦ Θρασύβουλου, τὸν ὁποῖον ἐζήτησε ν' ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τῆς Ἑλένης, ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνος ἤρνετο, τὸν παῦει ἀπὸ τῆς θέσεώς του, τὸν ἀποδιώκει, ἐπιστρέφων δὲ εἰς Σμύρνην, διακόπτει τὰς μετὰ τῆς ἀδελφῆς σχέσεις του. Ἡ μήτηρ τοῦ Θρασύβουλου μετὰ τὴν κόρην της φθάνει εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου συναντᾶται μετὰ τὴν Ἑλένην.

†

— Εἶχε λοιπὸν τὰς καλλιτέρας διαθέσεις καὶ ἐπλεκε τὰ εὐτυχέστερα ὄνειρα, τοῖλάχιστον αὐτὰ μᾶς ἔλεγεν ὀλίγας ἡμέρας πρὶν κάμῃ τὸ ταξειδί ἐκεῖνο. Ὡ! μακάρι νὰ μὴ τὸ ἔκαμνεν! Ἄλλὰ, Θεέ μου! πῶς ἐπέστρεψε; Κανεῖς μας δὲν τὸν ἐγνώρισε καταβεβλημένος, ἐξωργισμένος καὶ μετὰ ἕνα τρόπον ἄγριον μᾶς εἶπε τὴν πρώτην φορὰν ποῦ τὸν εἶδαμεν:

— Μὴ νομίσετε πεῖα ποῦ μ' ἔχετε προστάτην σας ἀπὸ σήμερον δὲν εἰμπορῶ νὰ κάμω τίποτε γιὰ σᾶς, ἀφοῦ ὁ προκομμένος ὁ γυῖός σας, τώρα στὰ τέλη τοῦ βίου μου, μ' ἐπότισε τὰ πειρὰ φοβερὰ φαρμάκια, μ' ἔδωσε τὰς πειρὰ μεγάλας προσβολὰς, μετὰ ἐξηυτέλισεν εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν, ἣ ὁποία μετὰ εἶχε γνωρίσει.

Τοῦ ἐζητήσαμεν ἀμέσως τὴν αἰτίαν τοῦ θυμοῦ του καὶ ἤρχισε τότε μὴ ἀθλιβεράν ἱστορίαν, ἣ ὁποία μᾶς ἐσπάραξε τὴν καρδίαν. Στὴν ἀρχὴν δὲν ἐπιστεύσαμεν ὅτι ὅλος αὐτὸς ὁ θυμὸς θά εἶχε μεγάλας συνεπειάς, ἀλλ' ὅταν εἶδαμεν ὅτι ὁ Εὐγένιος ἔπαυσε κάθε σχέσιν μετὰ τὸ σπῖτι τῆς ἀδελφῆς του, ὅτι δὲν ἔδιδεν οὔτε τὴν πειρὰ μικρὰν βοήθειαν, ὅτι ὅλην τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ἐργασίαν ἀφίνει μετὰ διαθήκην εἰς κάποιον μακρυνὸν συγγενῆ του καὶ ὅτι τώρα βαρεῖα ἄρρωστος, τὸσον ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἡλικίαν του, μένει εἰς τὸ νοσοκομεῖον, χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ δεχθῆ κανένα ἀπὸ μᾶς, τότε ἐκαταλάβαμεν ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἦτον ἀμετάπειστος καὶ ὅτι ἐφοβέρισε, τὸ ἔκαμνεν ἢ θά τὸ κάμῃ. Αὐτὴ εἶναι ἡ μαύρη δυστυχία ποῦ ἔρχεται νὰ μᾶς πνίξῃ, χωρὶς ἐλπίδα νὰ μπορέσωμε νὰ τὴν ἀποδιώξωμεν, διότι ὁ ἀδελφός μου μετ' ὀλίγας ἡμέρας θ' ἀποθάνῃ — οἱ ἰατροὶ τὸν ἀπῆλπισαν — καὶ τότε... δὲν θά ὑπάρχῃ καμμία ἐλπίς νὰ ἐπανορθωθῇ ὅ,τι ἔγινεν...

Ἡ Ἑλένη ἤκουσε μετὰ μεγάλην προσοχὴν καὶ μετὰ πολὺ ἐνδιαφέρον ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ἣ ὁποία δι' αὐτὴν ἦτο μὴ ἀποκάλυψις. Τὰ ἀγνωστα αὐτὰ δὲν ὑποπτεύετο, διέκρινε δὲ εἰς τὴν φωνὴν καὶ εἰς τοὺς λόγους τῆς ἀδικημένης αὐτῆς μητέρας ὅλην τὴν σφοδρὰν θλίψιν καὶ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν.

— Καὶ διὰ ποίαν ἀφορμὴν, ἐτόλμησε νὰ ἐρωτήσῃ, ἔγιναν ὅλα αὐτὰ τὰ δυστυχήματα;

— Ἡ ἀφορμὴ ὅλων αὐτῶν τῶν κακῶν, ἀλλοίμονον! εἰσθε σεῖς! ἀπήνησε μετὰ πικρίαν ἡ μήτηρ τοῦ Θρασύβουλου, ἐγερωθεῖσα.

— Ἐγὼ! ἀνεφώνησεν ἡ Ἑλένη, τῆς ὁποίας τὸ πρόσωπον εἶχε γίνῃ κάτωχρον ὡς πρόσωπον νεκρῶς... Ἐγὼ! εἶπατε; Ἐξηγηθῆτε, σᾶς παρακαλῶ, καλλιτέρα, ἀνεφώνησε μετὰ τετευκτὸν ὕφος, σφιγγουσα τὰς χεῖρας τῆς ἐξωργισμένης μητέρας. Ἐξηγηθῆτε, σᾶς παρακαλῶ, ἐξηγηθῆτε, σᾶς καθ' ἑαυτῶν...

— Σᾶς ἀφίνω νὰ τὰ ἐννοήσετε; δὲν εἰμπορῶ, δὲν ἀντέχω νὰ σᾶς τὰ πῶ ὅλα.

— Ὅχι, κυρία, μὴ ἀρνηθῆτε αὐτὸ, κάμετέ το χάριν τοῦ υἱοῦ σας, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾶτε βέβαια, καὶ τὸν ὁποῖον... ἄχ!... δὲν ἐντρέπομαι πεῖα νὰ σᾶς πῶ πόσον ἠγάπησα...

— Νὰ ποῦ τὸ λέτε μονάχη σας εἶναι περιττὸ νὰ σᾶς τὸ πῶ; αὐτὴ σας ἡ ἀγάπη, αὐτὸς ὁ ἀνόσιος ἔρωσ σας πταίει εἰς ὅλα αὐτὰ; γιὰ τὸν ἔρωτά σας αὐτὸν ἐκινδύνευσε πρὸ δύο ἐτῶν ὁ Θρασύβουλος, γιὰ τὸν ἔρωτά σας ἔχασε τὴν ὑπόληψιν του ἀπὸ τὴν Ὀδησσόν, γι' αὐτὸν ἔχασε τὴν θέσιν του, κατέστρεψε τὸ μέλλον του καὶ βυθίζει σὲ πένθος ὅλην τὴν οἰκογένειάν του, ὁ θεῖός του ἐξ αἰτίας του πεθαίνει καὶ ἐγὼ δὲν θά μ' ἐπιτρέψω ν' ἀνθέξω περὶ σὸς...

Ἡ μητέρα τοῦ Θρασύβουλου ὅσο ἔλεγεν αὐτὰ τὸσον καὶ περισσότερον ἔτρεμεν, ὀρθία ὡς ἦτο μετὰ τὸν τὸν βραχίονα καὶ μετὰ ἦθος πληττομένης μητέρας ἔβγαζεν ἀπὸ τὴν καρδίαν της τὸν πόνον, ὁ ὁποῖος τὴν ἐβάρυνε καὶ ἐρριπτε κατὰ πρόσωπον τῆς Ἑλένης ἕνα-ἕνα τὰ ἐγκλήματά της...

Διὰ τὴν μητέρα ἡ Ἑλένη ἦτο ἡ ἄρπαξ τοῦ παιδιοῦ της, ἡ φοβερὰ μάγισσα ποῦ ἐκρήμιζε τὴν εὐτυχίαν τῆς οἰκογενείας της.

Ἄλλ' εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν δὲν ἀντέσχε περισσότερον καὶ ἔπεσεν ἐξηγητικὴ ἐπὶ τῆς πολυθρόνας.

Ἡ κόρη ἔσπευσε πλησίον της καὶ τῆς ἔτριβε τὰς χεῖρας.

— Μὴ ταράττεσαι, μητέρα, μὴ ταράττεσαι ὅλα θά περάσουν, ὅλα θά διορθωθῶσιν.

Ἡ Ἑλένη ἔμεινε ἀκίνητος ὡς ἀπολιθωθεῖσα. Μετὰ τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον, μετὰ τὰς γραμμωτὰς ὀφρῦς της συσπασμένας, μετὰ τὰ μάτια ἡμίκλειστα, προσεπάθει νὰ ταξιθετῆσθαι ὅ,τι εἶχε ἀκούσει, προσεπάθει νὰ ἐννοήσῃ ὅ,τι πρὸ στιγμῆς ἐμάνθανεν.

Ἐγὼ λοιπὸν εἶμαι αἰτία τὸσον δυστυχῶν; ἐγὼ! πόσον εἶμαι ἀθλί! Ἠγάπησα τὸν Θρασύβουλον μετὰ τὴν σφοδρῆσαν ἀγάπην καὶ ἐνῶ ὅλα μου αἰ προσπάθειαι ἦσαν διὰ νὰ τὸν κάμουν εὐτυχεῖ, ἰδοὶ ποῦ μόνον νὰ καταστρέψω τὸ μέλλον του κατῶρθωσα...

Λέγεις καὶ βαρὺς ὀγκόλιθος ἐκυλίσθη ἐπάνω εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἑλένης, τῆς ὁποίας καὶ τὸ πνεῦμα εἶχε σκοτισθῆ καὶ αἰ παρειαί εἶχον καταπορφυρωθῆ ἀπὸ μίαν ἀπότομον ἐσωτερικὴν ταραχήν.

Ἡ μητέρα τοῦ Θρασύβουλου ἤρχισε νὰ κλαίῃ μετὰ λυγμούς.

Ἦτο ἀπείρωσ συγκλητικὸν τὸ θέαμα ἐκεῖνο: δύο γυναῖκες ἔβλεπον νὰ χάνεται ἡ εὐτυχία των, αἱ δύο αὐταὶ γυναῖκες: ἡ ἐρωμένη ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ μητέρα ἐξ ἄλλου, ἦσαν δυστυχεῖς ἐξ ἑνὸς ἔρωτος, ἐξ αἰτίας μιᾶς ἰδιοτροπίας. Ὁ ἔρωτος ἐπάλασε πρὸς τὴν στοργήν. Ἐν ἑκ τῶν δύο ἐκείνων αἰσθημάτων ἔπρεπε νὰ καταληγῆ, μία τῶν δύο ἐκείνων γυναικῶν ἔπρεπε νὰ πέσῃ τὸ θῦμα.

¶

Ἡ Ἑλένη ἐσηκώθη, ἔφερε σιγά-σιγά τὸ βῆμα της εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἐφθασε πλησίον τοῦ παρὰ τοῦ ἑκεί ἐρριπτε τὸ βλέμμα πρὸς τὴν θρηνοῦσαν μητέρα καὶ πρὸς τὴν κόρην, ἣ ὁποία ἐκράτει τὰ δάκρυα καὶ ἔπειτα ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπόν της πρὸς τὰ ἔξω.

Δὲν ἀντεῖχε νὰ βλέπῃ δύο ὑπάρξεις νὰ κλαίουσαν ἐξ αἰτίας της.

— Ἄλλ' εἶχον δίκαιον;

— Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θά τολμήσῃ ν' ἀντίστρατευθῆ πρὸς τὸν ἔρωτα; ποῖος θά λάβῃ τὸ θάρρος νὰ τὸν καταδιώξῃ; Ὡσάν ὅλα τὰ αἰσθήματα καὶ αὐτὸς πρέπει νὰ ζήσῃ, πρέπει νὰ μεγαλοουργήσῃ, πρέπει νὰ ἐξέλθῃ νικητής.

Αὐτὰ τῆς ἔλεγεν ἡ καρδία της καὶ μετὰ μίαν ἀόρατον χειρονομίαν ἠθέλησε νὰ ἐναγκαλισθῆ τὸν Θρασύβουλον, τὸν ἀγαπητὸν ἐκεῖνον νέον, ὁ ὁποῖος τὴν κατέστησεν εὐτυχεῖ.

— Ὅχι, ἐσκέπτετο, δὲν θά τὸν ἀποσπάσῃ κανεῖς τὸν Θρασύβουλον μου, τὸν ἠγάπησα, τὸν κατέκτησα εἶναι ἰδικός μου καὶ δὲν θά τὸν διαφιλονικήσῃ κανεῖς. Ὁ Θρασύβουλος καὶ ἡ ζωὴ μου! Θά θυσιάσω τὸ πᾶν χάριν τοῦ Θρασύβουλου: εἶμαι ἰκανὴ ὅλα νὰ ὑποφέρω χάριν ἐκείνου, χάριν τῆς εὐτυχίας του.

— Ἄλλ' ὅταν ὁ ἔρωσ μου τὸν κάμνῃ δυστυχεῖ; ὅταν ἐξ αἰτίας μου μία οἰκογένεια πίπτῃ εἰς δυστυχίαν, εἰς θεῖος ἀποθνήσκῃ ἠγανακτισμένος καὶ αὐτὸς μένει μετὰ τὴν τύψιν τῆς συνειδήσεως ὅτι ἔπαισεν... Τί ἔρωσ εἶναι αὐτός; τί ἀγάπη; τῆς ἔλεγε μίαν ἄλλη φωνή, ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως.

Ὡ, Θεέ μου, ἐσκέπτετο, πόσον εἶμαι δυστυχῆς! πόσον ὑποφέρω!

Μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῆς Ἑλένης δύο ἀντίθετα ἐπάλασαν αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐπήγαζον ἐκ τοῦ ἔρωτος. Ἐπειδὴ ἠγάπα τὸν Θρασύβουλον, ἠθέλε νὰ τὸν ἔχῃ πάντοτε πλησίον της: ὅμως ἐπειδὴ τὸν ἠγάπα, ἠθέλε νὰ τὸν βλέπῃ εὐτυχεῖ.

Ἄλλ' ὁ ἔρωσ της μόνος ἦτο δυνατὸν νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐτυχίαν;

¶

Αἴφνης ἀναπηδᾷ, πλησιάζει πρὸς τὴν θρηνοῦσαν μητέρα καὶ τὴν ἀγκαλιάζει.

— Μὴ κλαίετε, κυρία, ἀφήσατέ με νὰ κλαῦσω ἐγὼ διὰ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον σᾶς ἔκαμα, ἀφήσατέ με τὰ δάκρυά μου νὰ ἀποπλύνω τὸ αἰσχρὸς μου... Δὲν εἰσθε σεῖς μόνον δυστυχῆς, ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ σᾶς περισσότερον... Λυπηθῆτε καὶ ἡ μένα, ἡ ὁποία ἠγάπησα τὸν υἱόν σας, μετὰ ἄλλην, ἀλήθειαν, ἀγάπην, ἀλλὰ τὸν ἠγάπησα σφοδρὰ καὶ τὰ πάντα ἠμπορῶ νὰ κάμω διὰ τὴν εὐτυχίαν του...

— Καὶ ὅμως τὸν κατέστρεψες, δυστυχῶς, ἀφοῦ καὶ ἡ ἰδία κατεστράφη.

— Τὸ ὁμολογῶ ὅτι ἔπαισα, διότι τὸσον πολὺ τὸν ἠγάπησα, χωρὶς νὰ σκεφθῶ ὅτι ἡ ἀγάπη αὐτὴ δὲν μοῦ ἀνήκεν... Ἄλλ' εἰπέτε μου τί μ' ἐπιτρέπῃ νὰ γίνῃ διὰ νὰ προλάβωμεν τὸ κακόν;

— Ἀλλοίμονον τίποτε; μετὰ ἑπτὰ ἢ δέκα ἡμέρας ὁ Εὐγένιος θ' ἀποθάνῃ, χωρὶς ὁ Θρασύβουλος νὰ κατορθώσῃ τίποτε... Ἄλλ' οὔτε καὶ θά θελήσῃ ἐγὼ ἀπὸ τώρα καταλαβάνω ὅτι δὲν θά μ' ἐπιτρέψω νὰ τοῦ ἀλλάξω τὴν γνώμην του. Εἴμεθα χαμένοι...

— Ἄλλ' ἀκούστε, ἀπαντᾷ ἡ Ἑλένη μετὰ μίαν ἰδιαιτέραν λάμψιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ὅ,τι δὲν θά εἰμπορέσετε σεῖς νὰ κάμετε, θά τὸ κάμω ἐγὼ!...

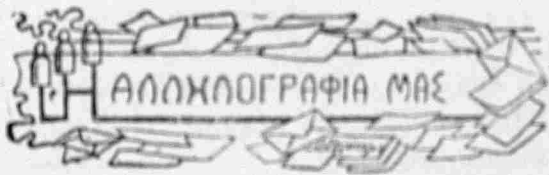
— Σὺ, πῶς;

— Ἐγὼ τὸ σχέδιόν μου ὑστερον ἀπὸ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας ὁ Θρασύβουλος θά πέσῃ εἰς τὰ πόδια τοῦ θεοῦ του μετανωμένος ἀληθινὰ καὶ ἔτσι ὅλα θά διορθωθῶσιν.

— Δὲν καταλαβάνω τίποτε.

— Κ' ἐγὼ δὲν θά μ' ἐπιτρέψω νὰ σᾶς πῶ περισσότερα: ἐν μόνον σᾶς λέγω: θέλετε τὸν υἱόν σας; θά ἔλθῃ; θέλετε τὴν ἀγάπην τοῦ ἀδελφοῦ σας; θά τὴν ἀποκτήσετε. Ἄλλὰ διὰ νὰ γίνουσαν ὅλα αὐτὰ, πρέπει πρῶτον νὰ φύγετε ἀπὸ τὸ σπῖτι αὐτὸ, νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν Πόλιν καὶ μάλιστα νὰ μὴ μάθῃ κανεῖς ὅτι ἐκάματε τὸ ταξειδί αὐτό. Ἄν δὲν γίνουσαν ὅλα αὐτὰ, δὲν σᾶς ὑπόσχομαι τίποτε.

[ἀκολουθεῖ]

Με τὸ σημερινὸν φύλλον λήγει ἡ α' ἐξαμηνία τοῦ «*Απ' Ὀλα*» παρακαλοῦμεν λοιπὸν τοὺς μὴ ἀποτίσαντας ἐτι τὸ τίμημα αὐτῆς, ὅπως σπεύσωσι ν' ἀποστείλωσιν αὐτὸ τὸ ταχύτερον, ἄλλως δηλοῦμεν μετὰ λύπης, ὅτι ὅ' ἀναγκασθῶμεν νὰ διακόψωμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ φυλλοῦ.

Ἄδᾶ Παζῶ, Προδρομ. 24^{ον} ἐστάλῃ. — Ἀδριανοῦπολιν, Δ. Λαροφῆν. Λυπούμ. ἀδυν. ἀποστ. 1—18 φυλλ., αἰτίαν πλειστάκις ἐγγράφ. — Αὐτόθι, Κ. Ματιᾶν. Αἰτία μὴ ἀποστολῆς ἢ ἔλλειψις σειρῶν, ἢ β' ἐξαμ. ἀρχ. ἀπὸ 27ου φυλλ., δεχόμε. ἐγγρ. πρὸς 3 φρ. διὰ Βουλγ., εὐχαρ. — Αὐτόθι, Α. Βουλκ. Στεροῦμεθα δυστυχῶς ἴου, εἰς Δημ. Γεωρ. δῶσ. φυλλ. — Αὐτόθι, Γ. Κωνστ. Ἀλφοβητ. εἰς χειρὸς. ἐλάβ., ὑποβληθήσεται. — Ἀμισόν, Σ. Μαυρ., ἀντίτ. 7 ἐγγρ. καὶ 10 ἡμερ. ἐλάβ., σειρ. στερ. δυσε., ὡς ἐκ τούτου ἢ ἀποστ. φυλλ. ὅ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς β' ἐξαμ., ἡμερ. 7 μετὰ. τελευτ. φυλλ. στέλλ. — Αὐτόθι, Σωτηρ. 50 ἡμερ. ἐκ νέου ἐστειλ., συν/ματικὴν ἐσφ., εὐχ. θερμῶς. — Ἀληστράτην, Ι. Γούν. Ἐγκαίρως ἐλάβ. 110 γρ., ἐνεργ., ἡμερ. ἐσκόλη, εὐχαρ. — Ἀκ-Σεχίρ, Οἶκ Π' Πρ. Ἰωανν. Ἐνεργ., χαρ. ὄσα. ἐλάβ., εὐχαρ., ἡμερ. στέλλ. — Ἀρτάσην, Ν. Βαγ. Ἐλάβ. 26 γρ., ἐνεργ., ἡμερ. ἐστάλ. — Αἰών, Ν. Πολιτὰκ. Φωτογρ. ἐλήφθ., εὐχαρ., ἐν εὐκαιρίᾳ τυπωθ., δεχόμε. φωτογρ. κοινωφ. ἴδρυμ., ἀρχαιολ., ὁμίλων γυμν., συλλ., ἐνεγράψ.

Βαλικεσίριον, Γρ. Πέτρ., Γρ. 10 ἐλήφθ., εὐχ. — Βίλεδζικ, ἐλάβ. γραμματισόσημα, ἐνεγράψ, ἡμερ. καὶ λεύκομα στέλλ. — Βουνόρ-Χισάφ, Δ. Μυλων. Ἐνεργ., ταχυδρ. ἀπαντ., εὐχαρ. — Βηρυτιόν, Β. Σικιαρ. Ἐπιστ. μετὰ γραμμ. 8 ἐλήφθ., ἡμερ. στέλλ. ἐνεργ.

Γέννην, Κορν. Μητ. Ἐνεργ., εὐχαρ. — Γκιοιέν, Θ. Τσακάλ. Ταχυδρ. ἀπαντ.

Δράμαν, Ν. καὶ Θ. Ἄγορ. Ἐνεργ. 16, εὐχαρ., στέλλ. 3 ἡμερ. διὰ κ. Κωνστ. Σχοιάν. — Αὐτόθι, Ζοῦρδ. Ἐλάβ., δημοσ., ἐνεγράψ., εὐχαρ. — Δοϊράνην, Κ. Φρυδάν. Ἐνεργ., εὐχαρ. — Δεδέ-Ἀγάς, Καρσινχ. Δέμα καὶ γρ. 142.50 ἐλήφθ., ἀνά 100 ὅσα στέλλ. τὸ λοιπὸν, ταχυδρ. ἀπαντ. — Αὐτόθι, Μπρίναν. Ἐνεργ., ἀντίτ. εἰσεργ., — Διδυμ-ταίχιν, Ι. Μαῖδ. Ἐλάβ., δημοσ., γρ. 130 ἐλήφθ., ἄς πληρ. ὄσα ἐλαβον.

Ἐσκῆ-Σεχίρ, Γ. Καψαλ. Γρ. 188 ἐλήφθ., κατεργαρ., εὐχαρ.

Ζουπάνιον, Γ. Παπαναστ. Ἐλάβ., ἐνεργ., εὐχαρ.

Ἡράκλειαν (Μαρμαρᾶ), Μ. Σαραντ., ἀπαντ. ταχ. Θεσσαλονίκην, Ν. Κοϊδην. Αἰτούμενα φυλλ. καὶ ἡμερ. στέλλ., ἐνεργ., εὐχαρ. — Αὐτόθι, Ν. Νικολ. Ἐλλείψαι φυλλ. α' ἐξαμ., ἐνεργ. διὰ β', ἡμερ. στέλλ., ἀντίτ. ἐλάβ., εὐχαρ.

Ἰόλην, Θ. Καπέλλον. Ἐπιστ. μετὰ γραμμ. ἐλάβ., ἐνεργ. διὰ β' ἐξαμ., ἡμερ. στέλλ., εὐχαρ.

Καστορίαν, Χρ. Καραγ. Ἐνεργ., εὐχαρ. — Κουρούσσεμε, Σ. Χαραλ. Ἐπιστ. μετὰ γραμμ. ἐλήφθ. ἐνεργ., εὐχαρ. — Καραδζάκιοι, Β. Βασιν. Φυλλ. ταχ. στέλλ., ἐκ νέου στέλλ. 21 καὶ 22, ζητούμενα ἑλλείψ. ὁλοσχερῶς. Κολλοιήν, Ἄδ. Σάκη, ἐ-εγγράφησαν ἐκ νέου παλ. καὶ ὁ νέους, ταχυδρ. ἀπαντ. ἡμερ. στέλλ., εὐχρησιστ. θερμῶς. — Καλλίπολιν, Κ. Γρηγ. Ταχυδρ. ἀπαντ. — Αὐτόθι, Ἰω. Παντεργ. Ἐνεργ., συμμορφ., χρῆμα εἰς ἐπιταγὴν ὄσων. ταχυδρ., εὐχαρ. — Κισυπλιῶ, Ἥλ. Γούν. Ἐπιστ. μετὰ γραμμ. ἐλάβ. ἐνεργ., εὐχαρ. θερμῶς. — Κρούσσοβον, Μ.χ. Τζ. Γρ. 101 ἐγκαίρως ἐλάβ., εὐχαρ., ἐκ τῶν αἰτούμ. μόνον 1—3 δυτάμειε νὰ στείλ., γραφαιέμας ἂν τὰ θέλετε, βροβ., ἐπισκ. καὶ 3 ἡμερολ. στέλλ. — Αὐτόθι, Π' Ἰουακίμ. Ἠμερ. 3 στέλλ. εἰς Μ. Τζ., εὐχαρ. — Κυθωνίας, Χιωτόπ. Ἀπαντ. ταχυδρ.

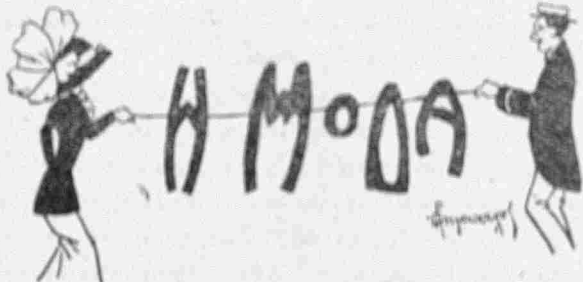
Λιτοχώριον, Ν. Ζαφειρ. Ἠμερ. 8 ἐστάλ., ἐπισκ. στέλλ., ἐνεργ., εὐχαρ. — Λιμένα Θάσου, Χαρ. Σαμ. Γραμματισό. 42.50 γρ. ἐλάβ., εὐχαρ.

Μοναστήριον, Στ. Στανρ., Ἀποδ. καὶ βραβεῖα στέλλ., εὐχαρ., ταχυδρ. ἀπαντ. — Αὐτόθι, Τάκ. Σάρου. Ἐνεργ., εὐχαρ. — Μπούκ, Κ. Στεφ. Δελτίον ταχυδρ. ἐλήφθ., ἐνεργ. διὰ β' ἐξαμ., σύμφω-

νοι, εὐχαρ. — Μερσίαν, Ὀδ. Τζβ. Ἐπιστ. μετὰ γραμμ. ἐλάβ., ἐνεργ. διὰ β' ἐξαμ., εὐχ. — Μοναστήριον, Δημ. Το. Ἐπιστ. καὶ 3 δελτ. μετὰ 45 ἐγγρ. ἐλάβ., ἔδημ. ἀναμέν., εὐχαρ. θερμ. — Μαρμαρᾶν, Ι. Κυν. Ἀποστειλ. 5 ἡμερ., συμμορφ. — Μιτυλήνην, Κ. Κουγ. Ἐγκαίρως ἐλάβ. γρ. 310, ἡμερ. ὄσα ἐστάλ., μέσον Θ. Ἀλεξ., εὐχαρ. θερμ. — Λυτόθι, Θ. Κυρ. Τίμ. ἐλήφθ., ἡμερ. στέλλ., ἐβραδ. συνεπ. μετὰ ἀλληγορ.

Νικομήδειαν, Χρ. Βαφ. Ἐπισκ. στέλλ. — Ναρλήκιοι, Ν. Γκ. Ἐνεργ., εὐχαρ.

Σάνθην, Ι. Ζοῖδ., Ἄρ. Ἀλεξ., Παν. Δημ. Ἐνεργῶν, ἐλάβ., εὐχαρ.

Εἰς τὰ σαλόνια τῶν Παρισίων πολὺς λόγος γίνεται διὰ τὴν νεωτάτην μόδαν, ἢ ὅποια ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν της ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν. Ἡ μόδα αὕτη, ἢ ὅποια εἶναι ἀκροτάτη ἐξέλιξις τοῦ ἀντραβέ, κατέσχε πολλὰς συμπαθείας εἰς τὴν Εὐρώπην, οἱ δὲ μεγαλιέτεροι οἶκοι τῶν Παρισίων ἀμιλλῶνται τίς πρῶτος νὰ κατα-

Ἐργατικὸν Βιβλίον, Ἰ. Ἰωανν. Ἠμερ. στέλλ. — Οὐσάκιον, Γρ. Δημ. Στέλλ. σίτ. — Οὐζοῦν κιστροῦ, Κλ. Πατ. 7 συμπλ. ἡμερ. στέλλ., τίμ. ἐληφθ., ἐνεργ., εὐχαρ. θερμ. δι' ἐνεργ. ὑμῶν καὶ ἀδελ. φροῦ σας.

Πέργαμον, Στέφ. Ἀπ. Ἐνεργ. δ' α' β' ἐξαμηνίαν, ἡμερ. ἐγκ. ἐστάλ. ταχυδρ. τίμ. ἐλάβ., εὐχαρ. — Περίστασιον, Αἰκ. Φρ., Ἀδελφ. Κουγ. Ἐνεργ., ἐλάβ., εὐχαρ. — Πάνορμον, Νικ. Σαμ. 3 δελτ. ἐλάβ., εὐχαρ. θερμῶς.

σκευάση τὰ τελειότερα ὑποδείγματα. Τὸ «*Απ' Ὀλα*», χάριν τῶν ἀναγνωστριῶν του, παραθέτει τὰς εἰκόνας τοῦ νέου τούτου σερμουτὸς μετὰ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.

α) Φόρεμα ἀπὸ σέρζ μπλέ μετὰ μικρὸν μπούζο κεντημένο μετὰ σουτάς. Περιλαίμιον ἐκ λευκοῦ ὑφάσματος. Χειρῖδες καὶ περισκελίδες ἀπὸ φα-μπλέ μετὰ λευκὰς γραμμάς.

β) Φόρεμα ἀπὸ σατέν μπλέ κορμιῶ γαροντισμένο μετὰ ἀνατολικά κεντήματα μπλέ κορμιῶ καὶ ἐρυνθροῦ ἐδάφους μετὰ χρυσαῖς γραμμάς. Στέμμα ἐκ μωσοσιτίδων, ῥόδων καὶ ἀνεμόνας.

γ) Φόρεμα ἐκ μεταξωτῆς μουσελίνης μπλέ γαροντισμένο μετὰ μπάντες μπλέ, μαύρας καὶ λευκὰς τετυπωμένας ἐπὶ τῆς μουσελίνης καὶ γαροντισμένο μετὰ μαύρα μπλόκον. Στέμμα ἐκ κυανῶν καὶ κίτρινων ἀνθέτων.

ΑΣΙΜΙΝΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ιωάννης Μαυρίδης. — Μετά βαθυτάτης θλίψεως ἀγγέλλομεν τὸν αἰφνίδιον θάνατον τοῦ εἰκοσαετοῦς καὶ πλήρους σφοίγους καὶ μέλλοντος νέου Ἰωάννου Μαυρίδου, τοῦ ὅπου οὐδ' ὁ θάνατος ἐβύθησεν εἰς βαθὺ πένθος τοὺς φιλοστόργους γονεῖς του. Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, ὅλων δὲ τῶν οἰκείων καὶ φίλων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐδάκρυσαν ἐπὶ τῇ σκληρῶς αἰφνιδίᾳ ταύτῃ ἀπωλείᾳ. Συλλυπούμενοι τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάτου, εὐχόμεθα αὐτοῖς τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν, τῷ δὲ μεταστάτῳ γαῖαν ἑλαφράν.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μουδανίων : Ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν διεξήχθη ἐφέτος λαμπρότατα καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιβολῆς ἐν τῇ εὐρείᾳ αἰθούσῃ τοῦ Νηπιαγωγείου. Μετὰ τὴν ἱεροτελεσίαν, ἧς προέστη ὁ πεπνυμένος Ἱεράρχης ἅγιος Προύσης κ. Δωρόθεος, χορὸς μαθητῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς δεσποινίδος Ἀννης Καραγεώργη, διευθυντρίας, ἔψαλεν ἐκλεκτὰ ᾄσματα, μετ' ὃ ὁ ἐλλόγιμος διευθυντὴς κ. Ἄν Γαλδέζης ἀγγέλειεν ὠραῖον ἐπίκαιρον λόγον. Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην, τῇ προτάσει τοῦ προέδρου τῆς Ἀδελφότητος « Ἀπαμεία », ἰδρῦθῃ « Φιλανθρωπικὸς Σύλλογος Κυριῶν », τοῦ ὁποῦ προέδρος ὑπεδείχθη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἢ κυρία Σοφία Δ. Γαϊτάνου, μήτηρ τῶν παρ' ἡμῖν ἐγκρίτων ἐπιχειρηματιῶν κ.κ. Γεωργίου, Αλεξάνδρου καὶ Στεφάνου. — Κ. Σ. Β.

Ἐκ Κίου : Τὴν Κυριακὴν ὁ τρέχωντος ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ καὶ ἐκλεκτῷ κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ πρό τινος ἐγκατασταθέντος ἐνταῦθα ἀκαμάτου ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ κ. Δημητρίου Ἰαννου. Γαρουφαλίδου μετὰ τῆς χαριτωμένης δεσποινίδος Μάλαμας Χρηστοῦ Μαυρίδου, ἀνεψιάς τοῦ ρέκτου δημάρχου μας κ. Βασίλ. Πινάτζη. Τοῖς νεονύφους εὐχόμεθα τὸν νέον βίον ἐν ἀρμονίᾳ καὶ ζηλευτῇ ἀγάπῃ. — I. M.

Ἐκ Σάνθης : Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι τῇ εὐγενεῖ πρωτοβουλίᾳ τῶν δεσποινίδων Ὀλ. καὶ Παν. Δ. Κουγιουμτζόγλου καὶ Μαγ. Σ. Σγουροῦ, μελετᾶται ἡ ἰδρυσις νέου ἐνταῦθα Σωματείου τῶν δεσποινίδων, τοῦ ὁποῦ σκοπὸς ἔσται ἡ διὰ παντὸς μέσθῳ ὑποστήριξις τῶν ἀλόρων μαθητῶν. Ὅθεν συγκαίροντες καὶ ἡμεῖς τὰς ἐν λόγῳ δεσποινίδας, εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν τοῦ κοινωφελοῦς αὐτῶν σκοποῦ ἐκπλήρωσιν.

Πρὸς ὀδηγίαν σας. — Εἰς τὸ μετὰ χειρὸς φυλλάδιον δίδομεν εἰς τοὺς φίλους ἡμῶν ἀγαγνῶστας, τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ δέσωσιν εἰς τεῦχος τὸν πρῶτον τόμον τοῦ « Ἀπ' Ὀλα » καὶ πίνακα τῶν περιεχομένων μετὰ τῆς πρώτης σελίδος ὅπως προστεθῇ ἐν ἀρχῇ τοῦ τόμου

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης Μ. ΜΟΥΣΕΙΔΗΣ, ἱατρός. Ἐτησίως τόμος 600 περίπου σελίδων.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 40 ΓΡ. ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ 10 ΦΡΑΓΚΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΤΕΡΙΚΟΝ 10

Ἡμίσεια τιμὴ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς ἱατρικῆς. Τὸ εὐθηνότερον ἐπιστημονικὸν ἑλληνικὸν περιοδικόν.

Πέραν, 6, ὁδὸς Χατζῆ Ἀχμέτ, 6.

ΥΓΙΕΙΝΗ

ΤΩΝ ΕΓΚΥΩΝ ΚΑΙ ΤΙΚΤΟΥΣΩΝ

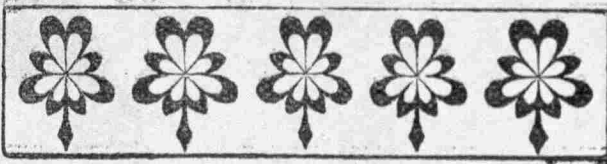
τοῦ διακεκριμένου τῆς πόλεως μας Ἱατροῦ

ΕΥΛΑΜΠΙΟΥ

Ἀπαραίτητος ὀδηγὸς πάσης ἐγκύου, διότι διὰ τῆς μελέτης αὐτοῦ ἐξασφαλίζεται ἡ κανονικὴ πορεία τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ προλαμβάνονται πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ κίνδυνοι.

Πωλεῖται παρ' ἅπασιν τοῖς βιβλιοπώλαις τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἀντὶ γρ. 5.

Ἐκδοτικὸς οἶκος Ἀριστοβούλου, Ἀναστασιάδου καὶ Σας.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ὁ καιρὸς τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐνόμιζε κἀνεὶς ὅτι μετεβλήθη εἰς Ἑλληνα ῥέπορτερ. Τὴν μίαν ὥραν ἔβροχε, τὴν ἄλλην ἐχιόνιζε καὶ κατόπιν ἔβγαινεν ἥλιος. Εὐτυχῶς ἀπὸ δύο ἡμερῶν ὁ καιρὸς ἐβεβλιώθη καὶ αἱ χιόνες διελύθησαν. Φαίνεται δὲ ὅτι εἰσήλθομεν πλέον εἰς τὸ καλοκαίρι, ἀφοῦ, ἄλλως τε, ἀπὸ τὰ ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα καθημερινῶς μᾶς ἀγγέλλονται σημεῖα τῆς ἀνοίξεως.

Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἀκόμη δὲν ἔληξε. Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Ταλαάτ, ἐπηρεολούθησαν αἱ παραίτησεις τοῦ Χαλατζιάν καὶ τοῦ Ἐρμουλλάχ, ἐπιθυροῦντο δὲ καὶ ἡ παραίτησις τοῦ Ριφαάτ πασᾶ, ὁ ὁποῖος διὰ τὰ μὴ παραιτηθῆ ἔθεώρησε καλὸν νὰ κλεισθῇ εἰς τὸ σπῆτι του καὶ νὰ προσποιηθῇ τὸν ἀσθενῆ μέχρις ὅτου λήξῃ ἡ κρίσις. Τὸ κομμάτιον ὅμως φαίνεται ὅτι δὲν ἠδύχαριστήθη ἐκ τῆς πολιτικῆς ταύτης τοῦ Ριφαάτ πασᾶ καὶ κατώρθωσε διὰ πρωτοτυποτάτης μεθόδου νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν Βουλῆν.

Διέδωκε λοιπὸν τὸ κομμάτιον ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν παρεφρόνησε. Τοῦτο ἤρκεσε νὰ ἐπαναφέρῃ μετὰ δύο ἡμέρας εἰς τὴν Βουλῆν τὸν Ριφαάτ πασᾶν.

Ἡμεῖς εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, μόλις δηλαδὴ ἐπληροφωρήθημεν τὴν δῆθεν παραφροσύνην τοῦ ὑπουργοῦ, δὲν ἐπιστεύσαμεν εἰς αὐτήν. Καὶ δὲν ἐπιστεύσαμεν, διότι δὲν τὴν . . . διέψευσε τὸ Ὀθωμανικὸν Πρακτορεῖον!

Ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπηύθυνεν εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχὰς τὴν ἐγκύκλιόν του, ἡ ὁποία ἐξαιρεται, ὡς περιέχουσα πρόγραμμα καὶ ἀρχὰς θαυμασίας. Οἱ διεσμνηεῖς τῶν πρεσβειῶν συνεχάρησαν τὸν νέον ὑπουργὸν διὰ τὴν ἐγκύκλιόν του ταύτην καὶ δὲν ὑπολείπεται ἄλλο, εἰμὴ νὰ εἰσέλθωμεν πλέον εἰς τὸν χρυσοῦν αἰῶνα.

Ὁ νέος ὑπουργὸς συνιστᾷ εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχὰς δικαιοσύνην, φρόνησιν, εὐγένειαν καὶ μειλιχίότητα. Πρῶτος δὲ ὁ ὑπουργὸς ἐφήρμοσε τὴν μειλιχίότητα καὶ τὴν εὐγένειαν κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσκεψιν τοῦ Πατριάρχου μας.

Τὰ ἐν Ἰεμενίᾳ εἶναι σχεδὸν ἄγνωστα εἰς τὴν πρωτεύουσάν. Τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα τίποτε δὲν μᾶς ἀγγέλλουν τὸ νεώτερον, εἰμὴ ὅτι οἱ ἐπαναστάται εὐρίσκονται παρὰ τὴν Σαναάν καὶ ὁ στρατὸς εἰς τὴν Χοδεΐδαν καὶ ὅτι ὅτε μὲν ὁ στρατὸς ἐγγίξει πρὸς τὴν Σαναάν καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν Χοδεΐδαν, ὅτε δὲ οἱ ἐπαναστάται πλησιάζουν τὴν Χοδεΐδαν καὶ ἐπιστρέφουν εἰς τὴν Σαναάν. Καθόριλλες δηλαδὴ, δικαιολογούμεναι εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην τῶν Ἀποκρῶν.

Ἐπληροφωρήθημεν ὅτι οἱ βουλευταὶ Ἰεμενίης ὑπέδειξαν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τελεσφόρα μέσα πρὸς καταστολὴν τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἄν αἱ πληροφορίες μας εἶναι ἀσφαλεῖς, οἱ βουλευταὶ Ἰεμενίης εἶναι οἱ πρῶτοι βουλευταὶ, οἱ ὁποῖοι προσφέρουν εἰς τὴν πατρίδα ἀληθεῖς ὑπηρεσίας. Καλὸν θὰ ἦτο ὅμως ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἐπέμπεν εἰς Ἰεμενίην καὶ μίαν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν κ.κ. Μπουσίου, Βαμβακᾶ καὶ Κοσμίδου, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ τρεῖς οὗτοι βουλευταὶ ἔλυσαν εὐκολώτατα τόσα ἐνδιαφέροντα τὴν πατρίδα ζητήματα, ὅπως τὸ ζήτημα τῆς ἄρσεως τοῦ σχίσματος καὶ τῆς ἐνώσεως τῆς ἀρμενικῆς καὶ ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ εἰνεῖ ἄγνωστον τί ἀπήνησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὰς προτάσεις τῶν βου-

λευτῶν Ἰεμενίης, καθὰ ἔμως εὐρέως διαδίδεται, ὁ Χαλίλ βέης δὲν παρεδέχθη ὡς τελεσφόρα τὰ προταθέντα μέσα καταστολῆς τῆς ἐπαναστάσεως, ὑπέδειξε δὲ εἰς τοὺς βουλευτὰς Ἰεμενίης νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς ἐπαρχίας των καὶ νὰ τηρήσουν ἄκραν σιωπὴν, διότι ἡ ἀνάμιξις των θὰ ἐξερεθίσῃ τοὺς ἐπαναστάτας.

Ἐάν αἱ διαδόσεις αὗται εἴνε ἀληθεῖς, συνιστῶμεν νὰ ὀνομασθοῦν βουλευταὶ Ἰεμενίης οἱ κ.κ. Σάλτας, Ναρλῆς καὶ Τσελεπιδῆς.

Αἱ ἑλληνοβουλγαρικαὶ σχέσεις ὁλονὲν συσφίγγονται. Καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Σόφίᾳ μεγάλα καταβάλλονται προσπάθειαι διὰ τὴν σύσφιγγιν τῶν σχέσεων τούτων. Σχετικῶς δὲ πρὸς τὰς σχέσεις ταύτας, ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας ὅτι ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Ἀσὴμ βέης ἔκαμε διαβήματα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Μαλ νωφ καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ματαιώσῃ τὴν μελετωμένην ἐκδρομὴν τῶν Βουλγάρων φοιτητῶν εἰς Ἀθήνας.

Ἐάν ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἔχη συμφέρον νὰ ματαιώσῃ τὴν βουλγαρικὴν ταύτην ἐκδρομὴν, δὲν ἔχει νὰ πράξῃ ἄλλο, εἰμὴ νὰ διορίσῃ πρεσβευτὴν ἐν Σόφίᾳ τὸν κ. Μπουσίον, συνιστῶσα εἰς αὐτὸν νὰ προσπαθήσῃ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδρομῆς. Ὁρισμένως τότε ἡ ἐκδρομὴ τῶν Βουλγάρων φοιτητῶν εἰς Ἀθήνας θὰ ματαιωθῇ.

Οἱ ἐπαναστάται τοῦ Χωρᾶν ἤρχισαν ἐκ νέου τὰ πραξικοπήματα. Καθὰ τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Δαμασκού, οἱ Δροῦσοι ἀπεπειράθησαν νὰ ἐκτροχιάσουν τοὺς σιδηροδρόμους Δυστυχῶς ὅμως δι' αὐτοὺς δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των.

Συνιστῶμεν εἰς αὐτοὺς νὰ προσκαλέσουν εἰδικούς ἐκ Σόφιας ἐκτροχιαστὰς Βουλγάρους καὶ ἐγγυώμεθα ὅτι ἐνὶς πέντε ἡμερῶν ὅλοι οἱ σιδηροδρομοὶ θὰ ἦναι ἐκτροχιασμένοι.

Ὁ ἐφευρέτης τῶν Ἡμερολογίων καὶ τῶν Καζαμῶν ὅπως ἰσχυρίζεται ὁ ἴδιος ὅτι εἶναι, ὁ ἐφευρέτης λοιπὸν τῶν Ἡμερολογίων κ. Μακρίδης, ὁ ἐθνικὸς ποιητὴς καὶ παραποιητὴς τοῦ Σουρῆ, εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ « Ἐμπρός » ἐπειράθη νὰ ἐγγίσῃ καὶ ἡμᾶς. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ γλωσσικὸν ζήτημα τὸν παραπέμπομεν εἰς ἄλλην στήλην ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν κατανάλωσιν τοῦ Ἡμερολογίου του, τὴν ὁποῖαν συγκαίρονται πρὸς τὴν τοῦ ἰδικοῦ μας, ἔχει πλήρες δίκαιον, ἀποροῦμεν δὲ μάλιστα πῶς δὲν ἔκαμε καὶ δευτέραν καὶ τρίτην ἀνατύπωσιν.

Πράγματι ὁ ἐκδότης τοῦ Ἡμερολογίου « Σατάν » εἰμπορεῖ νὰ καυχῆθῃ ὅτι ἔκαμε μίαν μεγάλην ἐφεύρεσιν.

Διὰ τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἐφοδιάσθησαν ὅλα τὰ φαρμακεία, μετὰ τὰ ὁποῖα φαίνεται ὅτι ἐγκαίρως συνεβλήθη ὁ κ. Μακρίδης. Διότι ἄλλως δὲν ὑπῆρχεν ἰδιαιτέρος λόγος νὰ διαφημισθῇ τὸν « Σατάν » ὡς ζυγίζοντα 400 γραμμάρια.

Ὁ « Σατάν » εἶνε θαυμασίον καὶ τελεσφόρον φάρμακον κατὰ τῆς ἀϋπνίας.

Χθὲς μάλιστα εἶδομεν καὶ τὴν ἐξῆς συνταγὴν τοῦ μαλλιαροῦ ἱατροῦ κ. Λημπουσακῆ, δοθεῖσαν εἰς βουλευτὴν τινὰ πάσχοντα ἐξ ἀϋπνίας :

25 γραμμάρια οἶνον Φατσεᾶ
4 γραμμάρια χλωροφόρμιον
400 γραμμάρια « Σατάν ».

Οἱ βουλόμενοι λοιπὸν νὰ προμηθευθῶσι « Σατάν » δὲν ἔχουν εἰμὴ νὰ παρακαλέσουν τὸν ἱατρὸν των νὰ τοὺς γράψῃ μίαν συνταγὴν.

Τῆς στιγμῆς : Γίνεται λόγος περὶ τοῦ ζητήματος τῶν μαλλιαρῶν, τὸ ὁποῖον ἀόμην ἀπασχολεῖ τὸν τύπον μας. Ἐρωτοῦν δὲ τὴν γνώμην ἐνὸς ἐγγάμου : — Σεῖς τί φρονεῖτε διὰ τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ; — Ἐγώ, φίλε μου, ἔχω δύο γλωσσικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα με ἀπασχολοῦν ἰδιαιτέρως. Τὰ γλωσσικὰ ζητήματα τῆς πεθερᾶς μου καὶ τῆς γυναῖκος μου !

ΤΟ ΚΟΛΥΒΡΙΟΝ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ Μεγάλῃ ὁδῷ Πέραν, 164.

Τὸ πρόγραμμα τῶν Ἀνατολικῶν Κινηματογράφων τοῦ Πέραν διακρίνεται διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ τὸ ἐπίκαιρον αὐτοῦ.

